Nr. 116 | Środa, 23 Maja 1883. | Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują całoroczni i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilka razowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Dnia 22 maja 1883 roku wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XXII dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 62. Cesarski patent z 17 maja 1883 roku o rozwiązaniu sejmu czeskiego.

Dnia 28 kwietnia 1883 r. wydana i rozesłana została z ekonomatu c. k. Namiestnictwa we Lwowie część XIII dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych.

Część ta zawiera:

Nr. 42. Ogłoszenie Wydziału krajowego z dnia 28 marca bież. roku l. 14.340 o ustanowieniu taksy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Nr. 43. Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 13 kwietnia 1883 roku, l. 3.482/pr. o ustanowieniu nowego sądu powiatowego w Mszanie dolnej

Nr. 44. Ogłoszenie Wydziału krajowego z dnia 28 marca 1883 r. l. 14.720 o ustanowieniu taksy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Wadowicach.

Dnia 17 maja 1883 roku wydana i rozesłana została z ekonomatu c. k. Namiestnictwa we Lwowie część XIV dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych.

Część ta zawiera:

Nr. 45. Rozporządzenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 5 maja 1883 roku l. 4.077/pr. o wyłączeniu miejscowości Horbacze i Czerkasy z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Rudkach i wcieleniu ich do okręgu Reprezentacyi powiatowej we Lwowie.

Nr. 46. Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 5 maja 1883 roku l. 4.360/pr. o wcieleniu powiatowych sądów w Kałuszu i Wojniłowie do okręgu c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie

Nr. 47. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 5 maja 1883 r. l. 27.403 o ustanowieniu c. k. urzędu cechowniczego w Rohatynie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 23 maja.

Francuska komisya budżetowa od roku już przyswaja sobie coraz więcej system przyjęty z konieczności w innych parlamentach, które muszą się liczyć z faktem, że zasoby finansowe państwa nietylko nie zniosłyby już żadnego nowego ciężaru, lecz nawet wymagają ulgi, chociażby ją okupić wypadło odroczeniem albo częściowem tylko zaspokojeniem tej lub owej potrzeby. Dawniej bywało inaczej. Budżet francuski przechodził gładko przez komisyę i parlament pod względem finansowym a rozprawy toczyły się tylko nad pozycyami, których uchwalenie, zniżenie lub wykreślenie miało charakter i cele wybitnie polityczne. Niedobór zajrzał w oczy ministrowi skarbu, który oczywiście nie omieszkał zaraz przedstawić tego wielce niemiłego gościa kołom parlamentarnym a przedewszystkiem komisyi finansowej. Na niedobór w budżecie nawet zamożna Francya nie ma innego środka jak tylko ten, który wszędzie najpierw zostaje aplikowany. Trzeba kreślić lub uszczuplać rubrykę wydatków a równocześnie podnosić, gdzie to tylko jest możliwem, wysokość dochodów.

Stan ten budżetu sprawił, że świeżo dokonana konwersya pięcioprocentowej renty na $4\frac{1}{2}$ procentową, nie sprawiła w świecie takiego wrażenia, na jakie pewnie zasłużyła, jeżeli wypadek ten traktować będziemy wyłącznie ze stanowiska finansowego. Jest to operacya kredytowa tak śmiała w pomyśle, że dopóki projekt ustawy nie zmienił się w prawo obowiązujące, finansiści oswoić się nie chcieli z myślą, że nie chodzi tu o rzecz wniesioną niejako na próbę tylko dla efektu, lecz o zamiar stanowczy, którego spełnienie z góry zostało postanowione. O pół procent tylko zniżyło państwo stopę renty, ale bagatelka ta wywiera ten skutek, że z chwilą wprowadzenia w życie tej zmiany, rubryka wydatków doznaje ulgi w imponującej cyfrze — 34 milionów rocznie! Ile to potrzeb zaspokojonych, ile celów produkcyjnych lub dobroczynnych, ile ulgi w podatkach nakładanych na najuboższe klasy reprezentować mogłaby ta suma corocznie zaoszczędzona! Mówimy mogłaby, bo niestety to naturalne, jakby się zdawało, następstwo trwałego ulżenia ciężarów budżetowych, pozostaje przy złej polityce finansowej tylko pobożnem życzeniem. Oszczędzono faktycznie 34 milionów rocznie, ale dotąd nie słychać wcale, żeby zanosiło się na jakie zniżenie podatku lub na podjęcie jakiego dzieła publicznej użyteczności. Skarb państwa pochłonął ofiarę, jaką dłań złożyć musieli właściciele renty pięcioprocentowej i żąda dalszych ofiar, które złożone być muszą przez poświęcenie niejednej pozycyi budżetowej w rubryce wydatków.

Ta okoliczność osłabia tak dalece doniosłość szczęśliwie dokonanej konwersyi renty, że co wśród innych stosunków byłoby niemożliwem, to dziś jest faktem. Nietylko kapitaliści dotknięci bezpośrednio utratą $\frac{1}{2}$ % od swoich kapitałów mogą występować z utyskiwaniami na wrzekome naruszenie ich prawa przez państwo, lecz nadto stronnictwa rządowi nieprzyjazne wyzyskują zręcznie fakt, który inicyatorom jego powinienby zjednać popularność. To wyzyskiwanie polega na tem, że konwersya przedstawiana bywa nie ze strony ekonomicznej i finansowej jako wielka ulga dla skarbu, lecz ze strony politycznej, jako cudzą krzywdą zdobyty środek załatwienia niedoboru. Ztąd powstaje ten ciągły niepokój w świecie finansowym, nieufność wobec rządu, podejrzywanie go wprost o ukryte plany dalszego okrojenia dochodu z renty. Niezadowolenie kół finansowych, podsycane przez agitatorów politycznych, zamąca pewnie rządowi radość z osiągniętego rezultatu. Wobec świata jednak w każdym razie Francya odniosła tryumf finansowy. Wysoki kurs renty, utrzymujący się po konwersyi mimo alarmów i agitacyj, świadczy o wielkiej zasobności kraju, a że takie zasoby istnieją mimo złej polityki finansowej rządu, to jeszcze więcej podnosi blask ekonomicznej potęgi społeczeństwa francuskiego.

Sprawy krajowe.

(Listy zastawne Banku krajowego).

(×) Z kolei weszła teraz na porządek dzienny sprawa unormowania sposobu i warunków udzielania przez Bank krajowy pożyczek w listach zastawnych pierwszego okresu. Przedwczoraj zastanawiała się nad tem Rada nadzorcza Banku krajowego a wczoraj toczyły się dalsze obrady przy udziale członków dyrekcyi i Wydziału krajowego. Wynik tych obrad posłuży Wydzia-

---

2)

LIRYK RZYMSKI

SZKIC LITERACKI

II.

Głównym źródłem do życia poety są własne jego utwory. Niejakie, choć szczupłe wiadomości znachodzimy u współczesnych lub późniejszych poetów i prozaików, mianowicie także u chronografów. Cenniejszem jest to, co się dowiadujemy z niektórych mów i listów Cycerona o towarzystwie rzymskiem około połowy pierwszego wieku przed Chr. Nieporównany krasomowca nie może niestety uchodzić za klasycznego świadka; miał on swoje sympatye, ale daleko więcej antypatyi, i kogo nie lubił, kto mu zwłaszcza kiedy wszedł w drogę, tego smagał bez litości i oczerniał złośliwie, a zręcznie i skutecznie. Stronniczość jego poznać będziemy mieli sposobność także i w sprawach naszego poetę bliżej obchodzących.

Wobec takiego materyału niejedna piosnka Catulla jest i pozostanie dla nas na zawsze zagadką, i żadne wysilenia filologów nie potrafią całkiem zastąpić tego, czego nam tradycya poskąpiła. Staraniom ich i zabiegom powiodło się wprawdzie wytłumaczyć wiele delikatnych alluzyj i nadać im ton i barwę z współczesnej historyi; niewyjaśnionych rzeczy jest atoli jeszcze legion cały, a rozliczne hipotezy i kombinacye, choćby jak najgenialniejsze i jak najponętniejsze, są wszakże tylko hipotezami i nie mogą zaspokoić wymagań ściślej historycznej krytyki.

Nie jest więc rzeczą możliwą, nakreślić [illegible]pującą biografię Catulla i niepodobna [illegible]ać piosnek jego w jedną całość ścisłym [illegible]em chronologicznym, na tle ówczesnych [illegible]unków i wypadków w życiu poety.

W dalszym ciągu tego szkicu znajdzie czytelnik to jedynie, co uchodzić może za pewne lub przynajmniej za prawdopodobne, ale spodziewam się, że i to zdoła zająć jego uwagę.

Od śmiałych pomysłów i kombinacyi starałem się uchronić, nie zapuszczałem się również w szczegółowe wywody kwestyj spornych, aby nie nużyć czytelnika niefachowego i nie przeciążać rozprawki rozwlekłym aparatem naukowym. Nie przytaczając z niego jak tylko to, co jest niezbędnie koniecznem, mogę wszelako zapewnić że w napisaniu tego szkicu uwzględniłem obfitą literaturę, odnoszącą się do Catulla, aż do dni ostatnich, i że każde twierdzenie opiera się na należytem rozpatrzeniu się w materyale naukowym; zajmując się bowiem ulubionym poetą od dawnego czasu, miałem sposobność i pobudkę poznania wszelkich, najdrobniejszych nawet artykułów i rozpraw, odnoszących się do jego osoby i poezyj.

Z prac nowoczesnych, obejmujących mniej więcej całość poezyi Catullowych, nie jedna tem właśnie grzeszy, że autor jej więcej pragnął wiedzieć i powiedzieć, aniżeli się z materyału krytycznie obrobionego mógł dowiedzieć.

Rozprawy Zella, Helbiga, Fröhlicha, są już przestarzałe; niepodobna natomiast i dzisiaj jeszcze odmówić niejakiej wartości rozprawom Jungclaussena i Brunera o chronologicznem następstwie pieśni Catullowych: *Zur Chronologie der Gedichte des Catullus* i *De ordine et temporibus carminum Catulli*. Z wielką erudycyą i z pochwały godną oględnością rozebrał życie i stosunki poety profesor Schwabe w swych *Quaestiones Catullianae*, które się pojawiły jako pierwszy tom niedokończonej edycyi Catulla w Gissen r. 1862. Krótki szkic popularny Ottona Ribbecka (wygłoszony pierwotnie jako wykład publiczny w Kolonii) p. t. *C. Valerius Catullus, eine literar-historische Skizze*, narysowany jest zręcznie i ze znajomością rzeczy na tle literacko-historycznem; wyborna charakterystyka poetyckiej postaci rzymskiego liryka może stanąć godnie obok zwięzłych i trafnych uwag, które Mommsen Catullowi poświęcił na kilku stronnicach swej rzymskiej historyi. Inny niemiecki uczony, Rudolf Westphal, osobistość niezwykle uzdolniona, a znana w świecie naukowym przedewszystkiem z rozmaitych swych prac metrycznych, wydał w Wrocławiu w roku 1867 u Leckarta dzieło p. t.: *Catulls Gedichte in ihrem geschichtlichen Zusammenhange, übersetzt und erläutert.* Praca ta pospieszuie, a skutkiem tego miejscami zbyt rozwlekle napisana, odznacza się udatnemi przekładami z Catulla, które autor wtrącił do swego opowiadania. Niektóre, miłosne zwłaszcza pieśni wypadły w przekładzie Westphala tak misternie, że się je czyta z równą niemal lubością co oryginały. W tłumaczeniach tych przewyższył Westphal bodaj nawet Heysego, którego tłumaczenie—*Catulls Buch der Lieder* zatytułowane—słusznie powszechny zjednało sobie rozgłos w Niemczech. Zbyt bujna wyobraźnia i chęć wyjaśnienia tajemnic historyi serca Catulla, mianowicie jego stosunku miłosnego do pięknej Lesbii, popchnęły atoli Westphala na bezdroża krytyki. Kiedy się czyta ten piękny romans Westphalowski o Catullu i Lesbii, żałować przychodzi, że nam go sumienność naukowa za prawdziwy uznać nie pozwala.

Z francuskich prac o Catullu wymienić wypada Couata *Etude sur Catulle.* Napisana zgrabnie i przystępnie, jak przeważna ilość dzieł francuskich, nawet treści filologicznej, posiada niezaprzeczenie zalety w poglądach ogólnych; w szczegółach nie posuwa badań znacznie naprzód. Z włoskich prac poznałem książkę zatytułowaną *Catullo e Lesbia, studi di Mario Rapisardi.* Kiedym ją brał do ręki, nie miałem wielkich oczekiwań, ale i te skromne nadzieje zawiodła lektura studyów p. Rapisardiego. Autor z góry spogląda na wszelkie dociekania filologiczne i rzuca na nie swój anatemat — widocznie dlatego, że nie nauczył się dość dużo, aby mógł je pojąć i z nich należycie korzystać, czego szczerze żałuję; zdolności bowiem panu Rapisardiemu odmówić nie można. Z dziełka o Catullu przeziera zmysł estetyczny i poczucie literackie mimo patetycznych tyrad i retorycznej emfazy, z jaką autor głosi swoje poglądy. Z angielskich prac niepodobna milczeniem pominąć obfitego materyału, jaki znajdujemy w komentarzu Ellisa: *A commentary on Catullus.* Jedyny to komentarz do pieśni Catulla z nowszych czasów; dawniejsze, jak n. p. komentarz Doeringa, który się pojawił jeszcze w przeszłym wieku, nie czynią zgoła zadość wymaganiom naukowym, a zapowiadane w ostatnich kilku latach przez kilku niemieckich uczonych objaśnienia nie ujrzały dotychczas światła dziennego.

Nie chcąc tego spisu przedłużać, pomijam inne pomniejsze życiorysy naszego poety, które się pojawiły tu i owdzie, w przekładach lub podręcznikach literatury i gdzieindziej. Nie mogę się atoli żadną miarą powstrzymać od uwagi, że dla fachowego większe znaczenie, aniżeli niejedna z przytoczonych książek ogólnej treści, mają monografie krytyczne, rozświecające drobne nieraz szczegóły. W wielkiej ich liczbie znachodzą się rozprawki rozmaitej wartości, są mniej cenne albo i całkiem mierne, są i lepsze i znakomite. Znakomitemi bezsprzecznie były i są wszystkie rozprawy i artykuły Maurycego Haupta. Jak wielu greckich, łacińskich i staro niemieckich autorów, tak między nimi i nasz Catullus dużo zawdzięcza uczoności, bystrości i krytyczności zmarłego przed dziewięciu laty profesora lipskiej, a następnie berlińskiej wszechnicy. Nie podobna pisać o Catullu, nie wspomniawszy z szczególnem uznaniem o Haupta świetnych *Quaestiones Catullianae, Observationes criticae* i innych rozprawkach o Catullu, które zebrane

łowi krajowemu za podstawę powzięcia stanowczej uchwały, gdyż jemu statut bankowy porucza oznaczenie wysokości procentu i dodatek na koszta zarządu a regulamin wydawanie specyalnych przepisów o każdej emisyi listów zastawnych.

Dyrekcya Banku krajowego wystąpiła z elaboratem, który następujące ustanawia warunki:

Udzielanie pożyczek hipotecznych w listach zastawnych pierwszego okresu Bank krajowy rozpocznie z dniem 1 stycznia 1884 r., zaprzestanie zaś z dniem 31 grudnia 1899 r. Listy te przynosić będą posiadaczom procent w stosunku $4\frac{1}{2}$ prc. rocznie, płatny w dwóch równych półrocznych ratach z dołu, w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, w ciągu całego czasu pomiędzy dniem wydania każdego listu zastawnego a dniem jego umorzenia. Po upływie każdego półrocza, poczynając od 1 lipca 1885, Bank będzie umarzać i wycofywać z obiegu najmniej taką ilość wydanych przez siebie listów zastawnych, jaka okaże się odpowiednią do funduszu amortyzacyjnego, na toż półrocze przypadającego.

Otrzymujący pożyczkę hipoteczną w listach zastawnych pierwszego okresu będzie w obowiązku złożyć Bankowi przy jej odbieraniu na fundusz specyalnej rezerwy jednorazową składkę w gotowiźnie, wyrównywającą 2 prc. od sumy pożyczanej. Składka ta zostanie na jego korzyść potrąconą przy uiszczeniu ostatnich rat od zaciągniętej pożyczki. Prawo do powyższego potrącenia poczytywanem będzie za przynależytość gruntu, na którym pożyczka jest zabezpieczoną, a więc za korzyść połączoną z prawem własności tegoż gruntu. Otrzymujący pożyczkę będzie dalej obowiązany płacić od niej przez pierwsze dwa półrocza procent z góry w stosunku po $2\frac{1}{4}$ prc. w każdem z tych półroczy, czyli w stosunku $4\frac{1}{2}$ prc. na rok i uiszczać na koszta administracyi Banku krajowego składkę w stosunku po $\frac{1}{8}$ prc. w każdem z półroczy, czyli w stosunku $\frac{1}{4}$ prc. na rok. Do żadnych zaś opłat na umorzenie długu nie będzie przez te dwa półrocza pociąganym. Poczynając zaś od trzeciego półrocza włącznie po otrzymaniu pożyczki aż do zupełnego jej umorzenia, dłużnik będzie obowiązany płacić Bankowi raty półroczne równe, każdą wynoszącą $2\frac{1}{2}$ prc., czyli po 5 prc. od kapitału w listach zastawnych. Z każdej z tych rat półrocznych Bank zarachuje po $2\frac{1}{4}$ prc. na procent od cyfry długu, jeszcze nieumorzonego w dniu dopełnionej zapłaty, po $\frac{1}{8}$ prc. na umorzenie kapitału, i po $\frac{1}{8}$ prc. na pokrycie kosztów swej amortyzacyi. Składka ta, po $\frac{1}{8}$ prc. półrocznie, czyli po $\frac{1}{4}$ prc. rocznie, pobieraną będzie przez Bank zawsze w stosunku do sumy, pierwotnie w listach zastawnych wypożyczonej, bez względu na stopniowe umarzanie się tejże sumy.

Tym sposobem, zaciągający pożyczkę w Banku krajowym w listach zastawnych pierwszego okresu będzie obowiązanym, poczynając od trzeciego półrocza opłacać w dniu 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, z góry po 2 zł. 50 ct. w. a. od każdych stu złotych długu. w listach zastawnych zaciągniętego

Każde całkowite lub częściowe opóźnienie zapłaty półrocznej raty w oznaczonym terminie na jej uiszczenie, wkładać będzie obowiązek na dopuszczającego zaległość, płacenia Bankowi krajowemu procentów zwłoki, w następującym stosunku: *a)* za pierwszą połową miesiąca żaden procent zwłoki nie będzie pobierany, zaś za drugą połowę miesiąca w stosunku $\frac{1}{3}$ prc. na miesiąc; *b)* w ciągu następnych dwóch miesięcy w stosunku $\frac{1}{2}$ prc. na każdy miesiąc; *c)* przez dalsze miesiące, w stosunku $\frac{3}{4}$ prc. na każdy miesiąc. Te procenta zwłoki obliczane będą zawsze od całej sumy zaległości Bankowi przypadających i nie przestaną biegnąć, aż do chwili całkowitego każdej zaległości uiszczenia.

Przy każdem całkowitem lub częściowem uiszczaniu zaległości będą pokrywane przedewszystkiem procenta zwłoki, do dnia tego uiszczania narosłe, jak niemniej wszelkie koszta, spowodowane egzekucyą, o ile takowa przed tymże dniem przez Bank przeciw dłużnikowi została rozwiniętą; wreszcie wszelkie wydatki, poczynione przez Bank w zastępstwie dłużnika, na podstawie przepisów statutu lub regulaminu bankowego; a dopiero reszta uiszczanej sumy będzie zaliczaną na zmniejszenie lub całkowite pokrycie zaległości.

Przed sięganiem do innych swych funduszów i przed zwracaniem się do źródeł przewidzianych w statucie Banku krajowego, na które pada odpowiedzialność wobec posiadaczy listów zastawnych i kuponów, Bank fundusze potrzebne na umarzanie listów zastawnych i płacenie tychże kuponów w oznaczonym na to terminie czerpać ma ze specyalnej rezerwy, ilekroć z powodu zaległości zebrany z rat fundusz okaże się na powyższy cel niewystarczającym. W miarę następnego ściągania tychże rat zalegających Bank zwracać je będzie specyalnej rezerwie dopóki w ten sposób nie zostaną pokryte wszystkie kwoty, na cel powyższy chwilowo od niej zaczerpnięte. Ta specyalna rezerwa, zwiększająca środki pieniężne Banku krajowego, a więc i samo zabezpieczenie posiadaczom listów zastawnych i kuponów przez statut zapewnione, winna być kontrolowaną oddzielnie od funduszu rezerwowego, wytwarzanego przez Bank w zastosowaniu się do przepisu §. 62 jego statutu i oddzielnie wykazywaną w bilansach bankowych.

Emisya $4\frac{1}{2}$ procentowych listów zastawnych według postanowień powyższych dała powód do dłuższej rozprawy. Niektórzy członkowie Rady nadzorczej, jak pp. hr. Męciński i Gorayski, wystąpili ze zdaniem, że należałoby podwyższyć dodatek na amortyzacyę z $\frac{1}{4}$ prc. na $\frac{1}{2}$ prc., a w takim razie pożyczki umorzałyby się nie w 66 latach dopiero jak proponuje dyrekcya, lecz już w 52 latach. Dłużnicy nie uczuliby tej nadwyżki płacąc zamiast 5 prc. jak dyrekcya wnosi $5\frac{1}{4}$ prc. od pożyczonej sumy. Dyrektor naczelny Banku krajowego p. A. Wrotnowski uznał ważność tych motywów i korzyści krótszej amortyzacyi długu ale mocno trwał w zdaniu, że nie należy nawet o $\frac{1}{4}$ prc podwyższać raty. Wielu dłużnikom Banku krajowego niezawodnie nie zrobiłoby to wielkiej różnicy, bo dopiero w wielkich pożyczkach daje się uczuć taka różnica. Trzeba jednak mieć na oku zadanie Banku krajowego i sytuacyę ekonomiczną własności ziemskiej. Bank krajowy ma podźwignąć zadłużoną nadmiernie własność ziemską, ma zapobiedz coraz częstszemu przechodzeniu majątków ziemskich w obce ręce. Jedną z przyczyn tego niepomyślnego stanu jest fakt, że pożyczki wymagające na spłatę więcej niż 5 prc. stanowią ciężar, który w zwyczajnych warunkach produkcyi rolnej przewyższa siły. Granicą maxymalną dla ratalnych spłat dłużnika stanowi już 5 prc., każdy dalszy krok po za tę granicę osłabia szanse osiągnięcia celu. Fakt, że własność ziemska jest nadmiernie zadłużoną, nie da się zaprzeczyć, a skoro tak jest rzeczywiście, trzeba oswoić się z myślą, że dopiero dwa pokolenia przez lepszy rozkład ciężaru wybrną z tego stanu. P. Bohdan podnosił jeszcze i ten ważny argument, że wartość ziemi wzrasta ciągle, że zatem wszelkiemi środkami należy właścicielom ułatwiać utrzymanie się w posiadaniu. Dłuższy termin amortyzacyjny jako podstawa ulżenia ratalnej spłaty długów jest tedy ekonomicznemi względami wskazaną.

Zdania innych członków Rady nadzorczej i członków Wydziału krajowego grupowały się około tych dwóch poglądów. Podniesiono jeszcze i to, że dziś listy zastawne z dłuższym terminem umorzenia liczyć mogą na lepszy kurs. Uchwała nie zapadła, bo rozstrzygnięcie tej kwestyi pozostawia statut bankowy Wydziałowi krajowemu.

P. Jędrzejewicz podniósł potrzebę większego uwzględnienia lasów przy wymiarze pożyczek hipotecznych. Uwaga ta ogólnie uznaną została za uzasadnioną i wymagającą głębszego traktowania, gdyż obecnie zdarza się często, że właściciel majątku ziemskiego, nie mogąc uzyskać pożyczki, zniewolony jest sprzedać las a tem samem popełnić błąd gospodarski, szkodliwy nietylko dla niego samego lecz i dla ogólnych interesów ekonomicznych. Podnoszono trudności, które wypadnie usunąć w tej mierze, aby drzewostan można wziąć za podstawę pożyczek hipotecznych bez narażenia krajowego zakładu kredytowego na niebezpieczeństwo. Przytoczono sekwestracyę, jako wystarczający środek zabezpieczenia się, że las wzięty za podstawę pożyczki hipotecznej nie zostanie wyniszczony.

Długą rozprawę wywołała kwestya, jakich organów pośredniczących użyć należy przy udzielaniu pożyczek włościańskich. Wniosek dyrekcyi Banku miał na myśli towarzystwa zaliczkowe i inne podobne stowarzyszenia oparte na ustawie z r. 1873. Warunki określające to pośrednictwo musiałyby jednak albo utrudnić kredyt włościan, albo wystawić Bank na niebezpieczeństwo, że nie znajdzie gotowości do usług w instytucyach proponowanych. P. Marszałek krajowy najpierw a po nim wszyscy inni uczestnicy narady postawili tę kwestyę na szerszej podstawie, traktowali ją nietylko ze stanowiska czysto finansowego lecz także i społecznego. Pod jednym i drugim względem nasuwają się powiatowe organa autonomiczne jako z natury rzeczy powołane do pośredniczenia. Pod ich okiem kredyt włościański najprędzej da się utrzymać w karbach ekonomicznych. Bank krajowy będzie miał najlepszą rękojmię, że pożyczki włościanom udzielone nie będą stanowiły lekkomyślnego zadłużania się lecz tylko środek osiągnięcia celu, jaki Sejm wytknął tej instytucyi kredytowej. Pożądanem jest bardzo, aby dla łatwiejszego i skuteczniejszego spełnienia tej misyi pośredniczącej powstawały z inicyatywy Reprezentacyj powiatowych niejako w charakterze ich finansowych organów pomocniczych takie kasy pożyczkowe, kasy oszczędności i t. p. zakłady, jakie już w kilku powiatach obecnie istnieją.

Dyskusya osiągnęła cel swój, bo wykazała jednomyślność poglądów na tę kwestyę. Jednomyślność ta daje wszelką rękojmię, że myśl jest trafną i praktyczną, gdyż w naradzie brały udział osobistości znające różne okolice kraju i patrzące z bliska na ustrój stosunków na prowincyi. Uzyskano tedy podstawę do szczegółowego opracowania warunków kredytu hipotecznego w Banku krajowym, co dokonanem zostanie przez Wydział krajowy jako organ powołany do tego w statucie bankowym.

SPRAWY MONARCHII

W ostatnich czasach zostało ogłoszone sprawozdanie austryackiego sztabu generalnego o akcyi wojennej przeciwko powstańcom w Bośnii i Hercegowinie. które dostarcza nader cennego materyału tak pod względem taktyki i siły armii austryackiej, jak i w ogóle pod względem stosunków w zajętych prowincyach. Sprawozdanie zwraca przedewszystkiem na to uwagę, że akcya wojenna ucierpiała niemało w skutek podziału władzy między generała Jowanowicza, jako głównodowodzącego wojskami i generała Dahlena, jako komendanta Serajewa. Gdy pierwszy kierował operacyami w Dalmacyi i Hercegowinie. drugi dowodził wojskami działającemi przeciw powstańcom w Bośnii, skutkiem czego, ilekroć chodziło o akcye skombinowane, trzeba było pierwej oczekiwać wzajemnego porozumienia się komendantów, na czem zyskiwał tylko nieprzyjaciel. Publikacya sztabu generalnego wykazuje licznemi przykładami, że centralizacya władzy naczelnej byłaby samą akcyę o wiele przyspieszyła i dopomogła do rychlejszego stłumienia rokoszu. Ile razy jedna z armij przedsiębrała kroki samoistne, rezultat bywał zawsze stanowczy i pomyślny, natomiast w ruchach skombinowanych objawiały się widoczne niedostatki.

---

obecnie w jedną całość w *Hauptii opuscula.* stanowią niezawodnie najpiękniejszy wieniec, jaki w darze złożyła erudycya nowoczesna poecie weroneńskiemu.

III.

Płynąc z uroczej Rivy wzdłuż zachodnich lub wschodnich brzegów burzliwego Lago di Garda, spostrzegamy w równem niemal oddaleniu od Desenzano i Peschiery, na południowem wybrzeżu wsuwający się w jezioro na milę drogi wąski pas ziemi. To półwysep Sermione, dawne Sirmio, wysp i półwyspów klejnot ozdobny — „oczko“, jak śpiewa poeta. Luźnie on tylko połączony z lądem, z tą błyszczącą równiną lombardzką, która się wokoło daleko roztacza, na wschód aż pod Weronę, wspaniałą ongi siedzibę książąt longobardzkich i wielkiego rodu świetłych Scaligerów.

Ten cudowny zakątek ziemi, to ojczyzna naszego poety.

Pochodził on z starodawnego rzymskiego rodu Valeriuszów; którego członków wielu świetnie zapisało swe imię na kartach dziejów Romy. Niezbyt wybitne atoli ślady pozostawiła po sobie ta gałąź rodu, która nosiła przydomek Catullów. Pomniki kilku jeno wspominają Valerii Catulli, mężów bez znaczenia i rozgłosu Dopiero poeta otoczył nazwy swej familii aureolą blasku i sławy i zapewnił im pamięć na wieki

Najbliższa rodzina poety mieszkała częścią w Weronie, częścią zaś na swych dobrach w jej okolicy. Poeta nasz urodził się Weronie.

Mantua Vergilio gaudet, Verona Catullo.

Mantua cieszy i chlubi się swym Wergiliuszem, Werona Catullem — mówi Owidyusz w jednej z swoich elegii.

Z dala więc od stolicy, w prowincyonalnem mieście ujrzał Catullus światło dzienne, jak wszyscy niemal znaczniejsi poeci i pisarze łacińscy. Jak mu dano na imię? Trudno w stanowczy sposób odpowiedzieć nawet na to pytanie. Ongi ogólnem było mniemanie, że *praenomen* poety było *Quintus*. Poszukiwania Osanna i Schwabego powszechne zjednały uznanie imieniu *Caius* — i tak my również poetę nazywać będziemy. Co bowiem w ostatnim czasie na obronę dawnego mniemania przytoczono. nie jest tyle znaczącem, byśmy mieli do niego znów powrócić.

Niepewną jest także data urodzenia Caiusa. Mamy tylko jedno wyraźne o niej świadectwo; według tego świadectwa urodził się on w r. 87 przed Chr., ale wolno przypuszczać — są do tego niejakie podstawy — że data ta jest za wczesną.

Młodość swą spędził Catullus w stronach ojczystych, na łonie rodziny. Wiele niezawodnie przebywał w dworku na Sirmionie, i do tego lubego półwyspu, do miłego gniazdka rodzinnego przywiązał się serdecznie.

Tuż przy samem zakończeniu półwyspu znajdują się i po dziś dzień jeszcze ruiny jakiegoś starożytnego obszernego zabudowania. Bujna wyobraźnia okolicznych mieszkańców przeniosła poetę do tych szczątków i ochrzciła je mianem willi i grot Catulla, ale surowa krytyka zniszczyła piękne złudzenie. Hrabia Giovanni Girolamo Orti zrobił potrzebne poszukiwania, kazał kopać i przekonał się, że budynek został wystawionym mniej więcej dopiero w epoce Konstantyna.

Tym sposobam znikł ów rzekomo bezpośredni świadek dziecinnych i młodzieńczych lat Catulla. Zresztą zaś żadnych nie mamy wiadomości z tej wczesnej epoki życia poety; a pragnęlibyśmy szczerze dowiedzieć się, jak się rozwijał i kształcił jego umysł i charakter, jakie wrażenia najpierw dotknęły jego duszy.

W pieśniach Catulla nie napotykamy wspomnień z lat dziecięcych i chłopięcych. W pamięci jego nie pozostawiły one śladów wyraźnych. Krew szybko płynęła w jego żyłach, szybko goniły po sobie przeróżne wrażenia, duch jego podlegał coraz to nowym wpływom, i późniejsze wydarzenia zacierały wcześnie pamięć poprzednich.

Catullus nie zaliczał się do tych, którzy z prawdziwem nabożeństwem chowają w duszy obrazy stron rodzinnych, którzy w późniejszym jeszcze wieku z rozrzewnieniem przedstawiają sobie dom rodzicielski i otaczający go ogród i inne miejsca najpierwszych dziecinnych zabaw i rozkoszy.

Na Catulla nie działała piękność natury, jak działa na osobistości sentymentalnie usposobione, nie pobudzała jego wyobraźni, ani nie wzniecała w nim marzycielstwa. Jako poeta niewiele z natury zaczerpnął obrazów i porównań i nie wzdychał za życiem w naturze. W pieśniach jego spostrzedz się niezawodnie dają niejakie cechy romantyzmu, ale są one innego rodzaju. W tym względzie, o którym właśnie uczyniłem wzmiankę, był on klasykiem, a nierównie sentymentalniejszym od niego był Wergiliusz.

W późniejszych latach życia niejednokrotnie Catullus powracał do rodzinnych okolic, lecz nie po to, aby wśród ciszy drzew zapomnieć o wrzawie i niegodziwości świata. Raz tylko jeden znękany przeciwnościami losu, strapiony stratą brata ukochanego, przygnębiony niewiernością kochanki, strudzony daleką podróżą po Bitynii, która zawiodła jego nadzieje — raz tylko ten jeden wydaje okrzyk radości i ulgi, zobaczywszy swój dom, swoją wyspę, swoje jezioro (p. 31; według przekładu Baranowskiego):

Wysp i półwyspów ozdobny klejnocie,
Jakkolwiek Neptun posiada ich krocie
I na jeziorach i morzu szerokiem:
Jakżem się twoim ucieszył widokiem!
Zaledwie wierzę, żem bityńskie niwy
Porzucił, ciebie oglądając żywy.
Oh, cóż milszego nad przebyte znoje?
Gdy umysł składa ciężkie niepokoje,
Gdy po wędrówce nawiedzim swe progi,
A w własnem łożu nas uśpi sen błogi.
Otóż i wszystko za trudów tak wiele!
Witaj o Sirmio, okaż mi wesele,
Cieszcie się i wy, benacheńskie wały!
Głosem radości niech zabrzmi dom cały!

Wszakże i w tych wierszach — jak i w niektórych innych — objawia się raczej zadowolenie, że poeta znalazł nareszcie chwilkę wypoczynku i wygodę pożądaną w własnem domostwie, aniżeli jakiś entuzyazm dla natury.

Kiedy poeta towarzyszył pretorowi Memmiusowi do Bityni i kiedy wracał już sam z Azyi do Italii — było to w latach 57/56 — przesunęły się przed oczami jego wspaniałe krajobrazy, zdolne zachwycić każdego turystę. I poeta je niezawodnie podziwiał, ale ani w jednej piosence nie skreślił swego zachwytu i uniesienia.

Natura nie miała — jednem słowem — dla Catulla szczególnego uroku; ani jej nie sławił, ani tęsknił za jej ciszą, ani się czuł poniżonym wobec jej wielkości, doskonałości i wzniosłości.

W sercu poety rozbudziły się natomiast inne uczucia szlachetne, przedewszystkiem uczucie miłości i przywiązania do rodziny. Tem to uczuciem wiedziony chętnie zawsze w latach późniejszych z gwarnego Rzymu wracał do Werony i Sirmionu, wracał do swoich, do ojca.

Już to samo wystarcza, byśmy nie odmówili sympatyi Catullowi, i to nas z nim godzi także w tych wypadkach, kiedy zresztą mielibyśmy powód odwrócić się od niego ze wstrętem, ponieważ dał się uwieść namiętnościom i zboczył z drogi piękna i prawdy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Dr. Ludwik Ćwikliński

Niemałą przeszkodą w operacyach był dalej brak wiadomości topograficznych. Zdarzało się, że komendanci dla braku dokładnych kart topograficznych znajdowali się w bardzo krytycznem położeniu, a niekiedy zmuszeni byli prowadzić wojska na oślep. O wojsku samem, o jego męstwie, bitności i wytrwałości odzywa się sprawozdanie jak najpochlebniej. „Wojska, powiedziano tutaj, dały takie dowody męstwa, wytrwałości i odwagi, na jakie trudno byłoby się zdobyć każdej innej armii regularnej. Dość przypomnieć pochód kolumny Sekulicza w d. 20 lutego, kiedy skutkiem niesłychanego mrozu konie pociągowe padały z zimna i znoju, lub owę wyprawę do Rakietnicy, kiedy trzeba było przekopywać się wśród zasp śnieżnych i wspinać po górach i skałach, a każdy odda pewnie wojsku austryackiemu największe pochwały". Dodać należy, że każdą pozycyę trzeba było zdobywać bagnetem, że żołnierze po raz pierwszy debiutowali w walce podjazdowej, że położenie ich, jako strony atakującej, było o wiele niekorzystniejsze od położenia powstańców, którzy oczekiwali zazwyczaj na nieprzyjaciela w dogodnych pozycyach, zasłonięci skałami, drzewami, a znając doskonale miejscowość, mogli ubezwładnić najlepiej obmyślane plany i kombinacye strategiczne.

Sprawozdanie sztabu generalnego mówiąc o stanowisku Czarnogóry wobec powstańców, nie ukrywa tego wcale, że ostatni czerpali z Czarnogóry pomoc i otuchę, i że gdyby nie ta okoliczność, rokosz byłby znacznie wcześniej stłumiony.

Znaczenie ustawionego przez Czarnogórę kordonu wojskowego było bardzo małe. Jak to czytamy w publikacyi sztabu generalnego, kordon ten „dosięgał tylko góry Maglic a tem samem nie zamykał całego obszaru między Pivą i Tarą, skutkiem czego powstańcy mogli z zupełną swobodą przechodzić tam i napowrót". Przejęto także raport jednego z dowódców oddziałów powstańczych do czarnogórskiego wojewody Piotra Wukoticza, w którym zdano mu jako „głównodowodzącemu" sprawę z bitwy pod Tirnową i wezwano jego czynnej i spiesznej pomocy. Również skonstatowano na zasadzie doniesień poufnych, że powstańcy, którzy jeszcze w bitwie pod Ulokiem mieli bardzo lichą broń i rozporządzali nie nieznaczącym zapasem amunicyi, wkrótce potem mieli wyborne odtylcówki i obfitość ładunków. „Wreszcie pomoc i posiłki wojenne, nadchodzące powstańcom przez granicę od strony Czarnogóry, podsycały ich zapał i dodawały odwagi".

Sprawozdanie mówiąc wreszcie o skutkach, jakich należy się spodziewać po zwycięskiej kampanii, tak się wyraża: „Skutkiem walk stoczonych te części ziem okupowanych, w których dotychczas nie postała noga żołnierza austryackiego, zostały właściwie dopiero zdobyte. Ludność przedewszystkiem przestała wierzyć w swoją tradycyjną niezwyciężoność, a doznawszy gorzkich następstw nieopatrznej wojny, odczuwa żywo pragnienie pokoju i zgody. Również łagodne i roztropne zachowanie się rządu wobec zwyciężonych obudziło dla niego pewien szacunek a nawet sympatyę. Rozpierzchnięta po górach i lasach ludność powraca do swoich zagród, a nie znajdując czyhających na zemstę mścicieli, oddaje się chętnie pracy i codziennym zajęciom".

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Położenie finansowe Francyi.)

Znany ekonomista Paweł Leroy-Beaulieu ogłosił w *Revue des deux Mondes* artykuł o finansach i budżecie francuskim na rok 1884, w którym odsłania wcale nieświetny obraz gospodarki finansowej. Ci, którzy wiedzą, jak dalece spełniły się jego dawniejsze przepowiednie, przyznają trafność najświeższym jego uwagom. Leroy Beaulieu podnosi na nowo głos najpierw przeciwko niejasności w finansach, jakie w skutek kredytów uzupełniających wytwarzają w budżecie ciągłe *virements* z jednej rubryki do drugiej. Nawet wszechstronnie wykształcony w swoim zawodzie finansista nie jest w stanie pochwycić wątku, snującego się przez ten labirynt. Lekkomyślność, z jaką przyzwalane są coraz nowe kredyty, jest w przeważnej części skutkiem braku jasnego poglądu na położenie finansowe, którego sobie deputowani wyrobić nie mogą. Autor udowadnia w cyfrowem zestawieniu, że dług bieżący nie wynosi tylko półtora miliarda, jak go przedstawiają sprawozdania rządowe, ale w rzeczywistości trzy miliardy. Wita wprawdzie jako rzecz pożądaną konwersyę renty i ugodę z towarzystwami kolejowemi, ale nie należy spodziewać się po tem wszystkiem usunięcia niedoboru. Gdyby tylko niedobór nie powiększył się więcej, to uważałby obecny stan za dość pomyślny wobec trudnego położenia ekonomicznego. Zwiększone wydatki, przewidziane programem Freycineta, na budowę nowych kanałów i zatok, poczytuje autor za marnotrawstwo. Rubrykę nadzwyczajnych wydatków w budżecie należy już stanowczo zamknąć, gdyż pochłaniają one miliony, a właśnie zbyt hojne wyposażenie etatu wojskowego wprowadziło metodę lekkomyślnego eksperymentowania z uszczerbkiem dla rzeczywistego postępu ekonomicznego.

„Ażeby finanse nasze naprawić, kończy autor, potrzeba zastosować dwa wielkie środki: Przedewszystkiem usunąć zupełnie budżety nadzwyczajne, a powtóre uchylić nadużycia i wpływy przedsiębrane w celach wyborczych, które w ciągu czterech lat zwiększyły zwyczajne kredyty o cztery miliony. W ten sposób doszliśmy do tego, że niedobory 150 do 200 milionowe chcemy pokrywać rzekomemi nadwyżkami, któreśmy posiadali do roku 1880, i w ten to sposób przestaliśmy prawie zupełnie umarzać dług publiczny. Dziś wszelkie połowiczne środki są niedostateczne; konwersya, która zubożyła naszych posiadaczy renty o 34 milionów, jest słabą pomocą dla naszego budżetu, jeżeli się do niej nie chwycimy środków, które wymagają wytrwałości i stanowczości. Nawet podpisanie ugody z towarzystwami kolejowemi oddać nam może tylko przejściową i złudną pomoc, jeżeli się do tej pomocy ograniczymy. Nie chodzi już obecnie o to, jakie ulgi należy przedsięwziąć, ale raczej o to, jakie nowe ciężary zamierzamy nakładać. Czas jeszcze uniknąć tej smutnej konieczności, jeżeli się wyrzeczemy budżetów nadzwyczajnych, jeżeli zapobiegniemy nieustającemu wzrastaniu wydatków na administracyę. Tylko w ten sposób można dojść do równowagi w budżecie i przynieść ulgę krajowi, przeciążonemu podatkami".

(Obwarowania w Rossyi.)

Od pewnego czasu prasa niemiecka zwraca szczególniejszą uwagę na fortyfikacye rossyjskie, zapisując skrzętnie każdy szczegół, jaki ją dochodzi w tym przedmiocie. W jednym z ostatnich numerów monachijska (augsburska) *Allg. Ztg.* wskazuje na roboty dokonywane na linii Warszawa - Petersburg i donosi przytem, że przedewszystkiem ma być obwarowany Brześć Litewski, najważniejszy punkt komunikacyjny na Litwie, następnie Bobrujsk, położony na wielkiej strategicznej drodze między Warszawą i Moskwą. Miejscowość ta już od dawna była poczytywana za punkt strategiczny, służyć bowiem może do przerwania komunikacyi na kolei żelaznej między Wilnem a Mińskiem, zarazem zaś jako punkt przejścia przez moczary na Prypeci do drogi strategicznej wiodącej z Brześcia Litewskiego do Moskwy. Na twierdzę pierwszorzędnego znaczenia ma być zamieniony Kijów. Punkt ten od dawna ufortyfikowany, ma rozszerzyć swoje warownie na znacznej przestrzeni, a posiada już obecnie arsenał, laboratoryum, wielkie składy dla kawaleryi, słowem wszystkie potrzebne warunki, aby stać się fortecą pierwszorzędną. Jest to potwierdzenie wiadomości, którą z innego źródła podaliśmy niedawno.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Ruska wieś, w powiecie brzozowskim, nawiedzonej podwójną klęską powodzi i pożaru, 400 zł. zapomogi.

(—) **Obywatelstwo honorowe.** Rada gminna miasta Chrzanowa nadała c. k. adjunktowi sądu powiatowego i radnemu miejskiemu p. Józefowi Krzepeli w uznaniu jego zasług około dobra miasta obywatelstwo honorowe.

(—) **Na dworcu centralnym** kolei Karola Ludwika zdarzył się pozawczoraj ubolewania godny wypadek. Podczas smarowania tarczy obrotowej wóz naładowany, obok tej tarczy stojący, popchnięty przez inne przetaczane wozy, wpadł na tarczę ustawioną naówczas na tor niewłaściwy, załamał dylowanie i zabił pod dylowaniem zatrudnionego robotnika magazynu materyałowego Skorusza.

(—) **Towarzystwo gimnastyczne** *Sokół* liczyło z początkiem roku bieżącego 263 członków, w ciągu roku przybyło 32 nowych, z dniem 1 maja zatem wynosiła liczba członków 295. W zeszłym miesiącu brało udział w ćwiczeniach 110 członków w ośmiu zastępach. Ćwiczenia odbywały się codziennie w czasie między 6 a 9 godziną wieczorem. Fundusz na budowę sali wynosił z końcem kwietnia b. r. w gotówce przeszło 9 500 zł.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu J. L. bieliznę znaczoną jego monogramem. Przytrzymano Jana S. z czarnym garniturem (frak, spodnie, kamizelka), a Mikołaja D. z bundą ze sukna łańcuckiego. — Złożono srebrny damski zegarek, znaleziony przed gmachem teatralnym.

** **Pożar** na obszarze dworskim w Podemszczyźnie, w powiecie cieszanowskim, zniszczył dom mieszkalny oraz sprzęty domowe ogólnej wartości 1.300 zł. Przyczyną pożaru była wadliwa budowa komina. — W Pohrebach, w powiecie złoczowskim, pożar, który wybuchł z powodu nieostrożności, pochłonął trzy zagrody włościańskie. Z pogorzelców żaden nie był asekurowany. Wdrożono śledztwo karne, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu znany rzeźbiarz Aleksander Gergonne, twórca dzieł plastycznych w nowej operze paryskiej; tamże generalny konsul brazylijski J. da Rocha; w Jerozolimie konsul francuski Langlais.

— **Muzeum wojskowe.** Dzienniki wiedeńskie dowiadują się, że państwowe ministerstwo wojny nosi się z myślą założenia w arsenale wiedeńskim „muzeum wojskowego", w którem wystawione będą wszelkie przedmioty i zabytki, odnoszące się do dziejów rozwoju armii, oraz życia i czynów jej wodzów.

— **Wiadomość o chorobie szacha** perskiego, jakoby bardzo niebezpiecznej, nie potwierdza się dotychczas i w ogólności w kołach dyplomatycznych nic o niej nie wiedzą.

— **Alarm w teatrze.** W wiedeńskim *Stadttheater*, podczas przedstawienia w niedzielę, z jednej z lóż dobywać się zaczął dym na salę. Powstało wielkie przerażenie i zamieszanie; okrzyki „pali się!" powiększyły jeszcze popłoch i publiczność zaczęła już tłoczyć się ku wyjściom. W tej krytycznej chwili aktor Tewele, który właśnie znajdował się na scenie, wystąpił przed kinkiety i donośnym głosem zapewnił, iż nic zgoła się nie stało i najmniejszego nie ma niebezpieczeństwa. Publiczność uspokojona powróciła na swoje miejsca, poczem pierwszy akt szybko odegrany został do końca. W międzyakcie dyrektor Bukowicz oznajmił publiczności, że powodem powstania dymu było wypadnięcie świecy z lampy rezerwowej na dywan, który tlić zaczął, że jednak ogień w pierwszej zaraz chwili został stłumiony.

— **Zagadka antropologiczna.** Do Th. Lentsa muzeum dla sztuk i umiejętności w Petersburgu tłumy widzów ściągał w ostatnich czasach dziwoląg, nazwany „człowiekiem-niedźwiedziem". Fedor Jewtiszejew — tak się dziwoląg nazywa — liczący obecnie lat 14, przed kilku laty wraz z ojcem swoim Adryanem, który umarł niedawno, znaleziony został w lasach gubernii kostromskiej. Twarz zarówno jak ramiona i inne części ciała tego chłopca pokryte są całkiem szarym, gęstym a miękkim jak jedwab włosem; usta są u niego zawsze otwarte, a zęby rozwinięte nieprawidłowo. Całość w rzeczy samej więcej ma przypominać niedźwiadka niż człowieka.

— **Orkan** szalał w niedzielę wieczór w Petropawłowsku. Wiele domów w tem mieście ucierpiało, dachy pozrywane, a w tej liczbie ogromny dach pałacu carskiego. — Depesza z Nowego Jorku donosi o dalszych spustoszeniach, zrządzonych przez orkany w krainie Illinois. Liczą tam 63 ludzi zabitych a około 200 uszkodzonych. Liczby ofiar w Wisconsinie z powodu poprzerywanych komunikacyj telegraficznych nie można jeszcze oznaczyć dokładnie. Spustoszenia w Racine dotknęły głównie klasę pracującą.

— **Milioner Mackay,** właściciel większej części kalifornijskich kopalń srebra, uważany za najbogatszego dziś na ziemi człowieka, bawił kilka dni z żoną swoją w Berlinie, zkąd udał się na koronacyę do Moskwy. Za mieszkanie w *Hotel Royal* płacił dziennie 450 mark. Dzienniki berlińskie podnoszą, że pani Mackay, młoda jeszcze, bardzo dystyngowana i przystojna Amerykanka, mimo iż jest najbogatszą w świecie kobietą, występowała przy każdej sposobności w gustownej ale bardzo skromnej toalecie.

— **Trzy razy chowany** był rzeźnik nazwiskiem Fouques, zamieszkały w mieście Oranie. Po raz pierwszy w roku 1848 zapadł w letarg, złożony został w trumnie i dopiero w drodze na cmentarz, ocknąwszy się, pukał o wieko tak długo, dopóki go nie usłyszano i nie zatrzymano pogrzebu. W ośmnaście lat później po przebyciu cholery doznał tego samego losu, a gdy niedawno temu „po raz trzeci" umarł, używano wszelkich środków, ażeby go do życia przywołać, lecz nadaremnie; tym razem biedaczysko już naprawdę pożegnał żywot doczesny.

— **Próby steru balonowego** systemu profesora dr. Wellnera odbyć się miały w razie pogodnego powietrza wczoraj w Berlinie, w obecności reprezentantów sztabu pruskiego i ministerstwa wojny oraz uczonych i dzienników. W teoryi system ten nowy przedstawia się wielce obiecująco, a nawet odbyte dotychczas próby na małą skalę powieść się miały pomyślnie. — *Now. Wrem.* donosi, że w petersburskich kołach wpływowych zarządzono budowę aż trzech „łodzi latających" podług systemów Kostowicza, Możajskiego i Sokołowicza. Dla obznajomienia z kwestyą steru balonowego szerszej publiczności, rossyjskie towarzystwo techniczne urządziło też szereg odczytów o żegludze powietrznej, na których przedstawianą jest słuchaczom historya aerostatyki, oraz zasady fizykalne, na jakich ma być oparte latanie w przestworzu łodzi budowanych obecnie.

— **Handel przepiórkami.** Do najulubieńszych przysmaków we Francyi i w Anglii należą przepiórki, a handel niemi przybrał w ostatnich latach ogromne rozmiary. I tak, według korespondenta *Voss. Ztg.* z Paryża niedawno parowiec *Tago* przywiózł z Syryi do jednego z portów francuskich 30.000 sztuk tych ptaków żywych. Wiele parowców, kursujących między Bajrutem a Aleksandryą stale przewozi tylko przepiórki, które w Syryi łapią w sieci i w ogromnych klatkach przewożą na okręty *messageries maritimes*, na których karmione są i pojone te ptaki przez całą drogę aż do Marsylii. Każda klatka zawiera 100 sztuk, a każdy okręt zabiera z Bajrutu przynajmniej 100 klatek. Ponieważ we Francyi z dniem 30 kwietnia ustaje polowanie i nawet syryjskich przepiórek sprzedawać po tym terminie nie wolno, w Marsylii więc władze celne plombują klatki, które z okrętów idą wprost na kolej żelazną i przez całą Francyę transportowane są na Havre lub Calais do Londynu, na stoły smakoszów.

— **Budowa kanału panamskiego.** według ogłoszonego w dziennikach nowojorskich sprawozdania komisarza rządowego Unii północno-amerykańskiej, porucznika marynarki R. Rodgersa, postąpiła już bardzo znacznie. Roboty prowadzone są jednocześnie na przestrzeni około 46 mil angielskich przy użyciu bardzo licznych machin parowych, głównie tak zwanych exkawatorów systemu francuskiego i amerykańskiego. Komunikacya pomiędzy stacyami budowy odbywa się za pomocą umyślnie w tym celu zbudowanych kolei żelaznych, łodzi i t. p. Liczbę zatrudnionych przy budowie robotników, przeważnie murzynów, ocenia sprawozdawca na 6 do 8 tysięcy. Płaca ich wynosi od 1 dolara 20 centów do 2 dolarów dziennie. Wszędzie wzdłuż linii kanału pobudowano domy mieszkalne dla urzędników, hotele i przytuliska. Przedsiębiorstwo wydało dotychczas 26 milionów dolarów, t. j. czwartą część preliminowanej na całą budowę sumy.

— **Droga wodna przez Palestynę.** Londyński *Times* donosi: Opozycya Francuzów przeciw założeniu drugiego kanału przez międzymorze Suez wywołała myśl przygotowania alternatywnego projektu budowy drogi wodnej przez Palestynę, począwszy z Acre nad morzem Śródziemnem, aż do Akabah nad morzem Czerwonem. Aby projekt ten mógł być urzeczywistniony, musianoby przedewszystkiem poprowadzić 25 mil długi kanał z Haify, w zatoce Acre, doliną Asdraetonu do doliny rzeki Jordanu. Kanał ten według projektu miałby 200 stóp szerokości a 40 głębokości i wody morza Śródziemnego wprowadziłby aż do serca Palestyny. Ażeby połączyć dalej wody morza Czerwonego z wodami morza Martwego musianoby założyć 20 mil długi kanał osobny od przylądka zatoki Akabah do wybrzeża Martwego morza. Po wykonaniu tych robót wstępnych, zdaniem inżynierów możnaby utworzyć wśród dzisiejszej pustyni jezioro około 200 mil długie, a 3 do 10 mil (angielskich) szerokie i dostatecznie głębokie, by po niem swobodnie największe okręty przepływać mogły z morza Śródziemnego na morze Czerwone. — O pozwolenie Turcyi na tę budowę, zdaje się, nikt się nawet nie spytał.

Zgromadzenie wyborców

(*L*) Na wczorajszem wcale licznem zgromadzeniu wyborców zdawali sprawę z swoich czynności poselskich pp. dr. B. Goldmann i Tadeusz Romanowicz.

Dr. Goldman podał w mowie swej obszerny pogląd na działalność reprezentacyi krajowej. Niezawodnie była ona ożywiona najlepszemi chęciami, ale w rezultacie nie zdołała przeprowadzić żadnej ważniejszej reformy, jak n. p. reformy ordynacyi wyborczej przez pomnożenie liczby posłów z miast, reformy w sprawach szkolnych i t. p. Sejm poprzedni „zdefiniował chorobę, ale nie podał skutecznego środka leczniczego". Działalność jego, jak w ogóle każdego Sejmu mogła uwydatnić się w pięciu kierunkach: w narodowym, w państwowo-krajowym, w administracyjnym, szkolnym i ekonomicznym. Z agend sejmowych podjętych w kierunku narodowym, przypomina mowca adres do Tronu z r. 1877 i nadmienia, że w obec pierwszego projektu adresowego zajął w komisyi i Izbie stanowisko opozycyjne, czem przyczynił się do przyjęcia drugiego projektu, który w całej Izbie znalazł uznanie. W klubie postępowym, którego był członkiem, zainicyował mowca sprawę katedry historyi polskiej na lwowskim uniwersytecie, która obecnie weszła już w życie. W kierunku państwowo-krajowym nie może Sejm poszczycić się zdobyczami; na tem polu pojawił się tylko jeden wniosek dr. E. Czerkawskiego, wzywający rząd do reformy państwowych ustaw zasadniczych. Przypomina dalej mowca, że pierwsze dwie sesyi ubiegłej kadencyi sejmowej odbywały się w czasach wojny wschodniej, którą zaprzątnięte były umysły całego kraju, tak iż dodatnia praca była niemożliwą; i w następnych latach zaszły również wypadki ważne, absorbujące uwagę ogółu, jak n. p. kongres berliński, okupacya Bośnii i Herce-

gowiny; od r. 1880 zaś zajęła delegacya polska w Wiedniu w obec gabinetu hr. Taaffego stanowisko przychylne i większość Sejmu daleką była od czynienia trudności gabinetowi.

W sprawie zamierzonej reformy administracyi powołuje się mowca na wywody dr. E. Czerkawskiego i przechodzi do udziału swego w sprawie redukcyi budżetu szkolnego w r. 1880 i 1883. Mowca należał do przeciwników uszczuplania budżetu.

Z wielkiem uznaniem wyraża się mowca o dążnościach i działalności poprzedniego Sejmu na polu ekonomicznem. Mowca brał w tych usiłowaniach gorliwy udział a na dowód przytacza zabiegi swoje w klubie postępowym na rzecz utworzenia istniejącego dziś Banku krajowego. Mowca opowiada fazy, jakie przechodziła ta sprawa, nim wydała rezultat, po którym mowca spodziewa się niepospolitych korzyści dla kraju. W ogóle charakterystyczną cechą poprzedniego peryodu sejmowego była dążność do poprawy stosunków ekonomicznych w każdym kierunku, a więc poprawa gospodarstwa rolnego, podniesienie handlu, przemysłu i t. p. Przez trzy lata był mowca członkiem komisyi budżetowej, w której między innemi przypadł mu dział zamknięć rachunkowych funduszu krajowego. Obecnie składa w ręce wyborców mandat swój nieskalany ani prywatą ani osobistym interesem; wszystko co robił, robił w interesie kraju a nic dla osobistych widoków, a gdy ponownie ubiegać się będzie o mandat, prosi wyborców, aby nie brali w rachubę jego wyznania religijnego, lecz ocenili tylko działalność jego jako obywatela.

Dr. Ciesielski zapytuje, dlaczego dr. Goldmann w Sejmie nie stanął w obronie uchwały lwowskiej Rady miejskiej, która w ustawie budowniczej odrzuciła postanowienie powzięte przez magistrat lwowski. iż właściciele domów, niespełniający nakazów władzy budowniczej, mogą ewentualnie być karani aresztem?

Dr. Goldmann odpowiada obszernie na to zapytanie. Mylnem jest twierdzenie interpelanta, jakoby każdy właściciel nie poddający się rozporządzeniom miejskiej władzy budowniczej, musiał ulegać karze aresztu. Kara taka jest tylko ewentualną, tj. na wypadek, gdyby oporny właściciel realności nie chciał lub nie mógł zapłacić grzywny nałożonej. Ze stanowiska prawnego Sejm musiał przyjąć postanowienie magistratu, a odrzucić uchwałę Rady miejskiej. Ustawy karne wszystkich państw muszą w miejsce grzywny stanowić karę aresztu, bo inaczej w praktyce tylko zamożni ulegaliby karom, ubodzy zaś nigdy. Od majętnego właściciela władza karząca wydobędzie przymusowo grzywnę, a cóż zrobi z opornym biedakiem? Zresztą ustawa budownicza obowiązuje nie tylko Lwów, ale i Kraków (gdzie przecież także są obywatele) i 23 innych miast prowincyalnych, a nigdzie nie trafiła na opozycyę.

Dr. Ciesielski nie zadowolony z tej odpowiedzi, nie podziela zdania, aby każdą karę pieniężną można i wolno było zamieniać na areszt.

P. Jaegermann, zarzuca dr. Goldmanowi, iż nie postępował w Sejmie tak, jak poseł lwowski postępować był powinien, gdyż nie opierał się uchwaleniu ustawy budowniczej, wypracowanej przez magistrat lwowski. Ten sam zarzut czyni mowca także dr. M. Madejskiemu, który jako b. wiceprezydent miasta winien był stanąć w obronie Rady miejskiej. Mowca nie jest zadowolony z tego, iż dr. Goldmann popierał utworzenie Banku krajowego, po której to instytucyi mowca nie wiele się spodziewa. W końcu zapytuje mowca, „czy Bank krajowy ma ratować chłopów zadłużonych w banku włościańskim?“

Dr. Goldmann odpowiada, że na to pytanie mógłby dać stanowczą odpowiedź dopiero po dokładnem zbadaniu ksiąg banku włościańskiego; bo dopiero wtedy wiedziałby, których chłopów ratować należy, a nad którymi trzeba już przejść do porządku dziennego. Bez wątpienia Bank krajowy nieść będzie skuteczną pomoc tam, gdzie ona jest możliwą, a zaniecha interwencyi, gdzie wszelka pomoc byłaby już spóźnioną.

P. Jaegermann jest zadowolony z tej odpowiedzi i dodaje, że poprzednią interpelacyą chciał tylko zaznaczyć, że Bank krajowy nie powinien ratować właścicieli listów dłużnych banku włościańskiego. Ten sam mowca porusza jeszcze inne kwestye, a mianowicie zapytuje byłego posła, czy kredyt 30.000 złr., uchwalony w r. z. na popieranie przemysłu i rękodzieł, uważa za dostateczny, a dalej zapytuje, jaki udział brał dr. Goldmann w uchwale sejmowej, „przyznającej konsorcyum budowy kolei Jarosławsko-Sokalskiej z funduszów krajowych tytułem subwencyi 100.000 złr.?“ — i jak się zapatruje na kwestyę, że to konsorcyum, po „otrzymaniu subwencyi krajowej w kwocie 100.000 złr.“ odsprzedało natychmiast swoją koncesyę kolei Karola Ludwika, która już i tak zmonopolizowała w całym kraju ruch kolejowy?

Dr. Goldmann odpowiada, że kredyt 30.000 złr. jest istotnie niezbyt wysoki, ale zważyć trzeba, że jest to tylko początek. Na pytania w sprawach kolejowych odpowiada mowca, „że żadnego nie brał udziału w uchwale pzyznającej 100.000 złr. konsorcyum budowy kolei Jarosławsko-Sokalskiej“, dla tej prostej przyczyny, iż takiej uchwały nigdy nie było, nie ma i nie będzie. Sejm poparł tylko prośbę prywatnego konsorcyum starającego się o koncesyę na budowę rzeczonej kolei. Sam Sejm nie udzielał koncesyi, a więc nie mógł także zrobić w niej zastrzeżenia, iż nie wolno sprzedawać koncesyi kolei Karola Ludwika.

Po dr. Goldmannie wstąpił na trybunę p. Tadeusz Romanowicz. Sprawozdanie tego posła było bardzo krótkie. Mowca odwołał się przedewszystkiem na sprawozdanie swoje złożone przed wyborcami w d. 18 marca r. b. i na odpowiedzi dane licznym interpelantom. Dzisiaj musiałby chyba wszystko powtórzyć, a ponieważ taka rekapitulacya nie byłaby pożądaną wyborcom, przeto odpiera krótko tylko zarzuty, które już po jego sprawozdaniu pojawiły się w dziennikarstwie wiedeńskiem i w samym kraju. Na zarzuty czynione mowcy przez *N. fr. Presse* odpowiadać nie myśli; czuły się nieszczęśliwym, gdyby ten organ wystąpił z pochwałami jego działalności.

P. Jaegermann zapytuje mowcy, czy w Sejmie popierał ważną dla Lwowa sprawę budowy kolei Lwów-Netreba.

P. Romanowicz odpowiada obszernie, że tak w komisyi kolejowej, jak w pełnej Izbie, a dalej w klubie postępowym przemawiał w tej sprawie w myśl uchwał lwowskiej Rady miejskiej. Wiadomo, że sukces był zupełny; Sejm przyznał projektowanej linii Lwów-Żółkiew-Sokal subwencyę w kwocie 100.000 złr., a nadto poparł tę sprawę usilnie w rezolucyi wystosowanej do rządu.

W końcu odpowiedział jeszcze na interpelacyę p. Rewakowicza w sprawach podatkowych, które niedawno wywołały w dziennikach polemikę, zakończoną listem otwartym dr. T. Skałkowskiego.

Po wysłuchaniu tych sprawozdań uchwaliło zgromadzenie jednogłośnie — na wniosek dr. Roszkowskiego — „wypowiedzieć wszystkim czterem posłom z m. Lwowa wotum zaufania i serdeczną podziękę za ich obywatelską i patryotyczną działalność“.

Po tem zgromadzeniu zebrał się ściślejszy komitet przedwyborczy i uchwalił wezwać wszystkich czterech dotychczasowych posłów lwowskich do ponownego ubiegania się o mandat poselski na dalsze sześciolecie.

GŁOSY PUBLICZNE.

Prosimy wyborców do sejmu z kuryi większych posiadłości okręgu Stanisławowskiego, aby się zechcieli zjechać na zjazd przedwyborczy, który się odbędzie wilią wyborów dnia 4go czerwca 1883 w Stanisławowie w sali rady powiatowej o godzinie szóstej wieczór

Jezupol, 21 maja 1883.

Stanisław Matkowski.
Wojciech Dzieduszycki.

OSTATNIA POCZTA

Kampanię sejmową otworzył przedwczoraj sejm niższo-austryacki. Na jednem z najbliższych posiedzeń sejm ten zajmie się sprawą dep. Schönerera. Wiadomo, że Izba deputowanych zezwoliła na wytoczenie Schönererowi śledztwa karnego — obecnie sąd musi także odwołać się do sejmu. Zachodzi pytanie, czy żądanie sądu odniesie w sejmie ten sam skutek, co w parlamencie.

Jak wiadomo z wczorajszego telegramu, rozwiązanie sejmu czeskiego jest już faktem. Wybory do nowego sejmu, który zbierze się d. 5 lipca, zostaną rozpisane bezzwłocznie.

Obie Izby sejmu węgierskiego rozpoczęły przedwczoraj przerwane przed Zielonemi Świątkami obrady.

Mamy dzisiaj przed sobą w dosłownem brzmieniu znany z wczorajszej depeszy berlińskiej komunikat *Nord. A. Ztg.* o ostatniej nocie pruskiej do kardynała Jacobiniego. Organ powyższy zaprzeczywszy pogłoskom, jakoby Kurya odrzuciła pruskie propozycye, tak pisze: „Ostatnia nota rządu pruskiego stwierdza naprzód, że Kurya nie sprzeciwia się w zasadzie przyjęciu tak zwanego *Anzeigepflicht*, owszem różnica zapatrywań odnosi się raczej do tego, czy Kurya ma zrobić początek na polu wzajemnych koncesyj przez upoważnienie władz duchownych do zawiadomiania władz świeckich o nominacyi duchownych, lub też, czy inicyatywa ma wyjść od rządu pruskiego przez usunięcie z ustawodawstwa majowego zbyt uciążliwych dla kościoła przepisów. Następnie nota podnosi, że rząd pruski przywiązuje tyle znaczenia do t. z *Anzeigepflicht* raz dlatego, że uważa za rzecz honoru, aby go zrównano z innemi rządami, którym przysługuje prawo współdziałania w nominacyi duchownych, powtóre, że takie współdziałanie jest wstępnym warunkiem wspólnej a zbawiennej pracy władz świeckich i duchownych, i że bez niego nie mogłoby być mowy o utrzymaniu i utrwaleniu dobrego porozumienia. Rząd pragnie unikać wszelkich represyj, wierzy w sukces porozumienia i pragnie je ułatwić; gotów jest w drodze ustawodawczej usunąć przynależność trybunałów kościelnych w sprawach *Anzeigepflicht* i nie żądać, aby mu donoszono o nominacyi tych duchownych, którzy mają fungować w charakterze księży nie beneficyowanych. Na tej przeto drodze władza duchowna będzie mogła bez współdziałania rządu zaradzić brakowi duszpasterzy i zapewnić na wszelkie wypadki możność udzielania św. sakramentów i odprawiania mszy św., funkcye te bowiem będą mogły być sprawowane przez niebeneficyowanych duchownych, którzy jednak muszą pierwej uczynić zadość ogólnym prawnym warunkom (posiadać indygenat, odbyć studya i t. d.) Nota wypowiada przekonanie, że zachodzące różnice okażą się i w innych także kierunkach mniej trudnemi, skoro tylko Kurya przyjęciem ograniczonej *Anzeigepflicht* wstąpi na grunt praktycznego porozumienia. Nota — mówi od siebie *Nord. A. Ztg* — nie wyklucza bynajmniej rewizyi ustawodawstwa majowego, owszem wskazuje na nią kilkakrotnie“.

Według depeszy rzymskiej do *Pol. Corr.*, rekonstrukcya gabinetu włoskiego nastąpi niebawem. Prawdopodobnie jednak ustąpi tylko minister Baccarini. Depesza stwierdza, że rezultat głosowania Izby wywołał w kraju bardzo dobre wrażenie i utrwalił na długie czasy pozycyę Depretisa.

Do *Pol. Cor.* piszą z Konstantynopola, że cesarz Wilhelm zezwolił, aby pewna liczba tureckich podoficerów odbyła szkołę w różnych korpusach armii niemieckiej. Grono podoficerów udało się już w tym celu z Köhlerem-baszą do Berlina.

Uroczysty wjazd cara do Kremlu największej nastręcza trudności moskiewskiej policyi i największej budzi obaw, jakkolwiek uczyniono wszystko, by usunąć wszelkie możliwe niebezpieczeństwo. Wzdłuż całej ulicy Twerskiej rozciągnięto szpaler wojskowy z czterech szeregów złożony; dopiero po za tym szpalerem wolno jest stać i to tym tylko, którzy zaopatrzyli się w specyalne przepustki, wydawane przez dyrektora policyi. W nocy z 23 na 24 maja wszystkie domy wzdłuż Twerskiej ulicy poddane zostaną ścisłej rewizyi; na dwie godziny przed rozpoczęciem uroczystego pochodu, wszystkie osoby, które otrzymały zezwolenie przypatrywania się z okien orszakowi, będą musiały znajdować się na swoich miejscach, gdzie identyczność ich sprawdzać będzie właściciel domu, poczem poddać się muszą ścisłej rewizyi. Skoro wydany zostanie znak rozpoczęcia pochodu, bramy domów zostaną zamknięte, a na właścicieli spada cała odpowiedzialność za te osoby, którym dozwolili wstępu. Droga, którą poruszać się będzie orszak, przystrojoną jest wspaniale; co dwadzieścia kroków powiewają olbrzymie flagi i sztandary o barwach i herbach państwa i prowincyj. Sądząc z poczynionych przygotowań, iluminacya miasta będzie wspaniałą i w całem mieście nie ma prawie jednego znaczniejszego domu, ktoryby nie był ozdobiony olbrzymim transparentem; co wieczora płonąć ma 300.000 świec w lampionach, 3500 elektrycznych lamp Edisona, 8 słońc elektrycznych, każde o sile 70.000 świec, a olbrzymie reflektory, ustawione przed bramami Kremlu, odbijać będą promienie tych słońc i rzucać je na miasto. Do ostatniej niemal chwili nie wolno było żadnemu sprawozdawcy dziennikarskiemu przestąpić progów Kremlu; dopiero wczoraj uzyskali oni srebrne odznaki i pozwolenie wstępu do soborney cerkwi i do zamku, gdzie mieli sposobność przypatrzeć się insygniom koronnym złożonym w osobnej sali o drzwiach żelaznych. Wielki sztandar państwa uszyty jest z żółtej materyi jedwabnej, wstęga jego z niebieskiej jedwabnej materyi ma po jednej stronie napis: *S nami Boh*, po drugiej zaś historyczne daty: r. 862 założenia państwa; 988 wprowadzenia chrześciaństwa; 1497 upadku państwa byzantyńskiego i 1721 przyjęcia tytułu cesarskiego. Baldachim, pod osłoną którego para carska iść będzie z cerkwi do pałacu, jest niesłychanie kosztowny, a niesiony będzie przez trzydziestu dwóch generałów. Sala, w której po koronacyi odbywać się ma uczta, przystrojoną jest wspaniale; ściany i sufit okryte są freskami wykonanemi przez Bürna w stylu czysto rossyjskim. W rogu sali znajdują się trony cara i carowej, resztę miejsca zajmują stoły przeznaczone dla duchowieństwa. Obcy książęta, którzy przybyli do Moskwy, nie zostali pomieszczeni w Kremlu, lecz w domach prywatnych w samem mieście. Uczyniono wyjątek tylko dla królowej greckiej Olgi, księcia Edynburskiego i księcia duńskiego Waldemara, którzy zajęli apartamenta w Kremlu. Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik wraz z całym orszakiem zajmie przygotowane mieszkanie w mieście w domu niejakiego Konszina. Książęta i deputacye muzułmańskie, którym przepisy religijne wzbraniają zdejmować z głowy turbany w czasie nabożeństwa, nie będą obecni w cerkwi; dla nich przygotowano osobną dwupiętrową trybunę na placu przed soborem.

Wyroki w sprawie zajść studenckich w Warszawie — jak o tem donoszą korespondenci pism krakowskich — wręczane bywają każdemu z osądzonych za pośrednictwem policyi. Młodzież stale zamieszkująca Warszawę oddana zostaje pod nadzór policyjny, ci zaś, którzy pochodzą z prowincyi, otrzymali rozkaz wyjazdu do miejsca urodzenia w ciągu czterdziestu ośmiu godzin. Każdy z wyjeżdżających otrzymuje t. z. *prohodnoje świdietelstwo*, które w tłómaczeniu brzmi jak następuje: „Okaziciel niniejszego, były student uniwersytetu warszawskiego N. N. udaje się do miejsca urodzenia do gubernii N. Po przybyciu na miejsce obowiązany jest natychmiast stawić się przed miejscową władzą policyjną, która znowu obowiązana jest świadectwo niniejsze zwrócić zaraz kancelaryi, zostającej pod moim zarządem. Panowie naczelnicy żandarmeryi raczą o ile możności ułatwiać przejazd do miejsca urodzenia tej osobistości.“ Na dokumencie tym podpisany jest generał Buturlin, oberpolicmajster m. Warszawy.

Piszą z Filipopolu do *Timesa:* „Aleko-basza, po trzykrotnej prośbie o urlop, na którą nie otrzymał od Porty odpowiedzi, opuścił stanowisko i udał się w podróż po Europie“. Statut organiczny wyraźnie orzeka, że gubernator generalny opuszczający urząd bez zezwolenia Porty traci piastowaną godność.

Rząd francuski zasuspendował kilku merów w urzędowaniu za to, że nie chcieli ogłosić postanowienia Rady stanu o nadużyciu władzy przez niektórych biskupów.

Francuska komisya budżetowa postanowiła utrzymać budżet wyznań. Przyjęła wprawdzie niektóre poprawki p. Roche, zmniejszające budżet ten o 543.000 franków, inne jednak odrzuciła.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 22 maja. *Pol. Cor.* donosi z Rzymu: Przesilenie przybierze może większe rozmiary, gdyż ustąpi zapewne i Zanardelli. Depretis niezawodnie przeprowadzi rekonstrukcyę gabinetu a Mancini pozostanie w gabinecie.

Berlin, 22 maja. Przy trzeciem czytaniu ustawy o kasach zapomogowych dla chorych robotników minister skarbu imieniem rady związkowej sprzeciwił się rozszerzeniu ustawy na robotników rolniczych. Jutro szczegółowa rozprawa.

Berlin, 22 maja. W rozprawach parlamentu minister skarbu uchylał się od odpowiedzi na interpelacyę Johannsena w kwestyi ponownego przyjęcia do związku państwa północnoszlezwickich optantów i oświadcza, iż rada związkowa nie weźmie nawet udziału w rozprawach nad tym przedmiotem. W chwili, gdy Johannsen głos zabrał, wszyscy członkowie rady związkowej opuścili salę. Po krótkiej rozprawie nad kompetencyą parlamentu w tej kwestyi, zaniechano tej sprawy.

Moskwa, 22 maja. Przygotowania do uroczystego wjazdu ca-

ra ukończono w nocy. Miasto przedstawia widok okazały, szczególnie na 5 kilometrowej przestrzeni od pałacu Petrowskiego do Kremlu, gdzie powiewa mnóstwo chorągwi o cesarskich i rossyjskich barwach. Domy, balkony i kopuły cerkiewne malowniczo się przedstawiają w okazałej dekoracyi. Tłumy zalegają ulice od nocy. Na ulicy, którą pochód odbywać się będzie, natłok tak wielki, że ruch jest niemożliwy. W nocy kościoły były przepełnione modlącymi się na intencyę cara. Trybuny oblężone przez publiczność. Pogoda wspaniała. Pochód zdąży do Kremlu około 5 godziny.

Ks. Czarnogórski i ks. Montpensier przybyli wczoraj w nocy. Na dworcu witali ich w. książęta, generał-gubernator i dostojnicy. Muzyka odegrała czarnogórski i hiszpański hymn narodowy.

Moskwa, 22 maja. O szóstej godzinie wieczorem odbył się uroczysty wjazd monarszej pary, wśród niezliczonych tłumów ludności i objawów nieopisanego zapału. W tej chwili odbywają się nabożeństwa w rozmaitych cerkwiach Kremlu. Niebo pochmurne.

Bukareszt, 22go maja. Przy otwarciu Izby, konstatuje mowa tronowa, iż wybory odbyły się w porządku i spokoju; wymienia działania rządu w polityce zagranicznej, które dowodzą, iż rząd niczego nie zaniedbał w wykonaniu zawartych umów i zobowiązań. Ogół faktów napełnia nas niezachwianem przekonaniem, iż Europa nie będzie naruszała praw Rumunii jako niezawisłego państwa, nie będzie żądała od niej, aby wykonywała uchwały, w których nie brała udziału i na które nie przyzwoliła (*przeciągłe oklaski*). Król wyraża przekonanie, że Izby kwestyę reformy wyborczej rozwiążą w ten sposób, aby dając silniejszą rękojmię interesom powszechnym, oprzeć głosowanie na podstawach coraz większej niepodległości i moralności.

Paryż, 22 maja. Minister sprawiedliwości oświadczy jutro, że rząd bezwarunkowo trwa przy konkordacie. Prawo zawieszania płac i dziś jeszcze służy egzekutywie.

Hr. Hoyos przybył tutaj, złoży kredytywę i powróci potem do Wiednia.

Rzym, 22 maja. Depretis oznajmia Izbie, że z powodu różnicy zdań wręczył królowi demisyę swoją i swoich kolegów, a król poruczył mu utworzenie nowego gabinetu. Ministrowie pozostaną na posadach do utworzenia nowego gabinetu. Izba odroczyła się do 30 maja.

Wiedeń, 23 maja. *Wiener Zeitung* ogłasza nominacyę prywatnego docenta dr. Wernera na nadzwyczajnego profesora niemieckiego języka i literatury w uniwersytecie lwowskim.

Moskwa, 23 maja. O godzinie 6 wieczorem dziesięć salw działowych dało sygnał do utworzenia wojskowego szpaleru wzdłuż całej drogi. W pochodzie uporządkowanym według programu zwracały na siebie największej uwagi deputacye ludów azyatyckich. Po wielkich dygnitarzach i gwardyi jechał car na białym koniu, zostawiając pewien odstęp między przednią a tylną częścią orszaku. Car miał na sobie uniform generalski. Tłumy ludu, zapełniające ulice, dachy, balkony, okna, witały cara z uniesieniem. Car, jadąc powoli, dziękował spokojnie i poważnie. Pojawienie się carowej wywołały nowe okrzyki ludu, któremu ośmioletnia carewna Ksenia, towarzysząca matce, rzucała całusy. U bram cerkwi, po pod które przechodził orszak, ustawione było duchowieństwo, które błogosławiło cara. Gdy car wjechał w miasto, powitali go generał-gubernator, naczelnik miasta, marszałek szlachty i gubernator cywilny. Nieprzejrzane rzesze ludu na wspaniale dekorowanych placach i ulicach przedstawiały imponujący widok. Okrzyki pełne uniesienia rozległy się ponownie, kiedy car i carowa wstępowali do kaplicy, z której wkrótce wyszedłszy, udali się do Kremlu. Car i carowa aż do dnia koronacyi zamieszkiwać będą pałac aleksandrowski.

Rzym, 23 maja. Przed sądem przysięgłych rozpoczął się proces przeciw uczestnikom demonstracyi irredentycznej na placu Sciarra. Prokurator oskarża 22 osób częścią o wznieceenie pogardy i nieukontentowania wobec króla albo o obrazę majestatu, częścią o narażenie państwa na niebezpieczeństwo wojny. Reszta stoi pod zarzutem gloryfikacyi politycznego morderstwa.

Diritto donosi, że król hiszpański uda się na wielkie manewra wojskowe w jesieni do Niemiec.

Londyn, 23 maja. (*Tel. pryw.*) Zalew gwałtowny, spowodowany wielkiemi deszczami, zniszczył w sobotę miasto górnicze Deadewood (w Stanach Zjednoczonych Ameryki). Wiele osób zginęło. Szkodę oceniają na 700.000 dolarów.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 22 maja 1883, godzina 1. min. 50. Losy kredytowe —·—, Węg. akcye kredyt. 300·—, Akcye anglo-austr. 113·25, Akcye banku Union 116·70, Akcye kolei Karola Ludwika 300·50, Akcye kolei północnej 281·50, Akcye kolei południowej 149·90, Akcye kolei Alföld 171·50, Akcye kolei Elżbiety 333·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 170·25, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·75, Wiedeńskie losy 123·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 99·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·—, Losy regulacyi Cisy 110·—, Losy tureckie 26·25, Węgierska renta 89·—, Akcye banku związkowego 107·70, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —·—, Rubel papierowy 1·19—, Węgierskie losy 114·50. Marka niemiecka —.—, Usposobienie ruchliwe.

Wiedeń, 22 maja 1883, godzina 5 min. 10. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —.—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101·50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 23 maja 1883, godzina 10. min. 35. Akcye kredytowe 304·90, Anglo-Austr. 14·—, Unionbank 117·—, Kolej Karola Ludw. 301·—, Południowa 149·60, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·51½. Rubel papierowy 1·18¾. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 22go maja. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·— do 11·— zł., żyto —.— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 32·50 do 32·75 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 10.30 do 10·33 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 14·36 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 198·— m., żyto —·— m., spiritus 55·60, olej rzepakowy 73·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·25 fr., olej rzepakowy 102·— fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—,

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa
dnia 23 maja 1883.

Hotel Georgea.

Pp. S. Br. Brunicki ze Zaleszczyk. W. Zieliński z Iwanczan. K. Korytko z Suchodół. F. hr. Mierowa z Witkowa. A. hr Olizarowa z Wołynia. E. Ziffer z Wiednia. Dr. A. Minks z Brodów.

Hotel Angielski

Pp. L. Cieński z Okna. A. Cieński z Okna. K. Wysocki z Ostobuża. W. Krzyżanowski z Hulcza. J. Małkowski z Żółkwi. A. Gourewitsch z Kijowa.

Hotel Europejski

Pp. M. hr. Karnicki z Roguźna. Hr Łubieński z Babicy. W. Krohl z Kijowa. K. Schelller z Wiednia. Dr. Rosenbach z Przemyśla.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. J. hr. Męciński do Partynia O. Br. Wattman do Rudy. A. Gorajski do Moderówki. M. Urbański do Hoczowa. H Kieszkowski do Krakowa. W. Krasnopolski do Łatacza. J Soniewicki do Przemyślan. A. Wisniewski do Kijowca.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego).

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 4 min. 5 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 13 rano i o godz. 3 min. 39 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 20 przed południem mięszany

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min 50 rano i o godz. 4 min. 12 po południu ociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na **Stryj,** rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przed północą pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na Stryj, rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 in.m 52 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 30 po południu i o godz. 10 min. 33 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 22 maja 1883.

	płacą (walutą austr.) zł. ct.	żądają (walutą austr.) zł. ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	299 —	302 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	169 50	172 50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	301 —	306 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250 —	255 —
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98 35	99 35
„ „ „ 4 pr. w. a.	89 40	90 50
„ „ „ 5 pr. okresowe	98 35	9 35
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	85 80	87 80
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 80	102 80
„ „ „ 5 pr. w. a.	97 —	98 —
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100 20	101 20
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101 —	102 50
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	93	95 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.	— —	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98 65	99 65
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	95 —	98 —
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	103 —
5. Losy miasta Krakowa	18 —	20 —
„ Stanisławowa	22 —	24 —
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 56	5 66
Dukat cesarski	5 58	5 68
Napoleondor	9 47	9 57
Półimperyał	9 78	9 88
Rubel rossyjski srebrny	1 55	1 65
„ „ papierowy	1 18—	1 20—
100 marek niemieckich	58 30	59 —
Srebro	— —	— —
Kupony w srebrze	— —	— —

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 18 maja 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.70	78.95
luty-sierpień	78.75	78.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	79.20	79.35
kwiecień-październik	79.25	79.40
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	119.75	120.25
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	135.25	135.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	138.75	139.75
„ „ 1864 po 100 zł.	171.—	171.50
„ „ 1864 po 50 zł.	170.50	171.—
Renty Com. po 42 lir austr.	37.—	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	148.30	148.80
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	93 55	93.70
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	99.10	99.25
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	98.20	98.60
Galicyi	98.75	99.25
Niższej Austryi	105.75	106.75
Siedmiogrodu	99.30	99.80
Węgier	99.75	100.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	115.—	115.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	307.60	307.90
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	855.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	839.—	840.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	82.—	82.75
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	603.—	604.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	222.50	223.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2835.—	2840.—
	płacą	**żądają**
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	301.50	302.—
Lwow-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	171.—	171 25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	336.25	336.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	148.20	148.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	162.75	163.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.25	95.50
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.75	98.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.—	102.—
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	102.50	103.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.50	90.50
„ „ „ „ po 5 proct.	98.25	98.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.25	98.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.10	102 40
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	101.50	102 25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.45	100.60
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.25	103.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	95.50	95.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	94.—	94.25
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.—	105.50
„ „ po 100 zł. w. a.	100.25	101.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98.70	99.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.50	95.—
z r. 1867	99.20	99.50
z r. 1868	95.75	96.—
z r. 1872	95.25	95.75
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	93 80	94.20
6. Losy.		
Inst kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170.50	171.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.25	38.75
Tow żegl. par na Dunaju po 100 zł. m. k.	108 —	109.—
	płacą	**żądają**
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.75	18.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.50	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.—	37 50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.75	19.25
Salma po 40 zł. m. k.	52.50	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.—	45.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22 50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.50	128.50
„ „ po 50. zł. w. a.	64.—	65.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.50	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.25	38.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	120 15	120.30
Paryż za 100 fr.	47.60.—	47.65.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.52.—	9.52 50
Rossyjski imperyał	9.80.—	9.82 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 22 maja 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	45
„ „ „ w srebrze	78	95
Renta w złocie	98	75
5% austr. renta marcowa	93	45
Akcye banku wiedeńskiego	838	—
„ „ kredytowego	303	—
Londyn	120	15
Srebro	—	—
Napoleondor	9	51
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	55

NADESŁANE.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.) z dnia 23 maja 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 733 03mm. przy temp. 9°C. Psychrometr suchy + 7 9°C. Psychrometr wilgotny + 6 5°C Prężność pary 6.4mm Wilg. 81%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW5. Ozon 8.

Temperatura powietrza + 6 3°R

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 758.43mm

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49°50'$ $\lambda = 41°41'$ w. = 340m,5

Dla 24 maja

E. = — 3m 26,s44. Θ° = 4h 6m 42,s46

Zachod słońca 23 maja 7h. 49m.,6., wschód o 16h. 3m.,7

W maju nastąpi nów księżyca 6d 11h 34,m4 pierwsza kwadra 13d 12h 30,m8; pełnia 21d 16h 47,m7 ostatnia kwadra 29d 3h 58,m3.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 5d 9,h 5; w punkcie odziemnym (Apogeum) 17d 18,h 5

W maju będą kompasy wyprzedzać zwykłe zegary o ilość E. w prawdziwe południe.

Planetę Merkurego spostrzegać można w gromadzie byka wolnem okiem niemal do końca maja, gdyż zachodzi 1 maja około półtorej godziny, 15 maja więcej jak dwie godzin a ostatniego maja blizko pół godziny po zachodzie słońca, zbliżając się ciągle do ziemi.

21 maja 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	729,80	729,85	728,7.
Stan termometru suchego w st. Cels	+7,1	+6,8	+6,4
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	+4,9	+5,0	+5,2
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	5,2	5,8	5,9
Wilgotność powietrza względna w %.	70	81	83
Stan nieba.	10	10	9
Kierunek wiatru.	wn	w.	w.
Moc wiatru	5	4	5
Ilość opadu mierzona o 2h 0mm,9 deszcz.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + 8,1.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + 5,8			

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 2000. (3520 3—3)

Przy c. k. sądzie powiatowym w Peczeniżynie jest posada funkcyonaryusza c. k. Prokuratoryi Państwa z roczną remuneracyą 100 złr. do obsadzenia.

Kompetenci mają podania swe z dołączeniem dokumentów wykazujących dotychczasowe zajęcie i uzdolnienie do tej posady najdalej do 15 czerwca b. r wnieść do c. k. Prokuratoryi Państwa w Kołomyi.

Kołomyja, 17 maja 1883.

L. 166. (3588)

Dyrekcya c. k. szkoły weterynaryi i połączonej szkoły kucia koni we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że z dniem 1 lipca r. b. rozpocznie się drugi, 6cio miesięczny kurs, 1883 r., nauki podkowania kopyt dla kowali.

Aby być przyjętym na ucznia tej szkoły, zgłosić się należy osobiście w terminie od dnia 24 do 30 czerwca włącznie, w godzinach od 10tej do 12tej przed południem, do kancelaryi Dyrekcyi w zabudowaniu szkoły, przy ulicy na Rurach l. 31|466 4/4 i przedstawić: 1) świadectwo ukończenia z dobrym postępem szkoły ludowej i 2) świadectwo udowadniające wyuczenia się rzemiosła kowalskiego i odbycia dwuletniej praktyki czeladniczej

Nadmienia się przytem, że uczniowie tego kursu obowiązani będą nietylko regularnie uczęszczać do szkoły, lecz również zajmować się praktycznie w kuźni zakładu, w godzinach przez Dyrekcyę, ewentualnie przez nauczyciela kucia, wskazać się mających.

Lwów, dnia 21 maja 1883

Wyroki prasowe.

L. 7286. (3559)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść artykułu umieszczonego w Nr, 49 czasopisma „Słowo“ z dnia 3|15 maja 1883 pod napisem: „Lwow, 3|15 maja — W hodowszczynu unyčtoženja pańszczyny — Wybornoje“ w ustępie od słów: „Spryskorbnym czuwstwom“ do słów: „pered 1772 hodom“ zawiera znamiona zbrodni z §. 65 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 19 maja 1883.

(2947)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen in Budapest erscheinenden Druckschrift „Telephon“ Nr. 6, Wochenblatt für das gesammte Volk, vom Sonntag, den 22 April 1883 enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrift „Freie Männer, zittert nicht“ das Vergehen nach §. 305 St. G., ferner der Inhalt der in derselben enthaltenen Artikel mit den Aufschriften „Das moderne Geschäftsprincip“ und „Sociale Rundschau“ und zwar des Ersteren im ganzen Umfange, des Letzteren im ersten Absatze, beginnend mit den Worten „Ueber die statistische Ausbeute der letzten Volkszählung in Oesterreich“ und endend mit den Worten „noch bei uns in Ungarn bestellt“ das Vergehen nach § 305 St G. begründe, und es wird nach §. 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 24 April 1883.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12 April 1883, Z. 2754 die Weiterverbreitung der „Lobositzer Zeitung“ Nr. 14 vom 6 April 1883, wegen des Artikels „Nicht bestätigter Bezirksobmann“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 April 1883, Z 1821, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Telophon Nr. 14 vom 8 April 1883 wegen des Artikels „Unken-Arbeit“ nach §. 65 b St. G verboten

Das k. k. Oberlandesgericht als Gerichtshof II. Instanz in Brün hat nach Anhörung des k. k. Oberstaatsanwaltes über die Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft in Troppau gegen das Erkenntniß des k. k. Landesgerichtes in Troppau vom 27 März 1883, Z. 1827, mit dem Erkenntnisse vom 11 April 1883 Z. 3881, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freie schlesische Presse“ Nr. 44 vom 24 März 1883 wegen des Artikels „Troppau, 24 März“ nach § 302 St. G. verboten

Licytacye.

L. 7856 (3450 1—3)

Dnia: 10go lipca, 14go sierpnia 1883, zawsze o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie w sprawie egzekucyjnej Abrahama Berl Kortelbauma przeciw Mortkowi Mendlowi Zeip pto 200 zł. w. a. z pn przymusowa licytacyjna sprzedaż połowy realności pod l k. 1 st. 254 n. w Drohobyczu na przedmieściu Zadworna położonej, fizycznie podzielonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika własnej.

Na tych terminach sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej, która wynosi 400 zł. Wadyum 10 pr.

Do ułożenia warunków lżejszych wyznacza się termin na dzień 20go sierpnia 1883 o godz. 9 rano w B. Nr 5.

Kuratorem niewiadomych wierzyciel jest p adw. dr. Fruchtmann w Drohobyczu

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, 22go kwietnia 1883.

L. 8822. (3464 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności 1003 złr. 89 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. konsk. 345 i 346 w Kutach, dłużnika Peisacha Landwehr własnej, na dniu 6 czerwca, 12 lipca i na dniu 16 sierpnia 1883 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie i że realność ta na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej 32 0 złr. w. a. pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 320 złr. w. a. a resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registaturze w godzinach urzędowych.

Kutty, 1 grudnia 1882.

L. 7598. (3538 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredyt. włość w kwocie 100 złr. w. a. z pn. odbędzie się w trzech terminach a to 5 czerwca. 9 lipca i 6 sierpnia 1883 każdym razem o godz. 10 przed południem, publiczny przymusowy przetarg realności pod l. k. 403 w Nadwórnie położonej, dłużników Stefana i Maryi Kostyk własnej

Cenę wywołania stanowi kwota 200 zł.

Wadyum wynosi 20 złr. w. a.

Bliższe warunki mogą być w registraturze przejrzane

C. k sąd powiatowy.

Nadwórna, 30 marca 1883.

L. 8046. (3086 1—3)

Dnia 5 czerwca i 9 lipca 1883 o 10 godzinie z rana odbędzie się przymusowa licytacya nietabularnej realności Iwana Petrów, położonej w Pniowiu pod l. 368 na rzecz pretensyi Herscha Heimera pr. 60 złr. 8 ct. w. a.

Sprzedaż niżej ceny szacunkowej 85 złr. nie jest dopuszczalna.

Wadyum 9 złr.

Resztę warunków można przeglądnąć w tutejszej registraturze.

C. k sąd powiatowy.

Nadwórna, 24 marca 1883.

L. 5767. (3525)

C. k. sąd powiatowy w Żurawnie wiadomo czyni, że celem ściągnięcia gal. zakładowi kredytowemu włościańskiemu od Jacia Kucyka na podstawie skryptu notaryalnego z 5 października 1876 l.rep. 1267 należącej się pożyczki w stanie biernym tychże realności pod lk. 91 w Manasterzu wykazem hipotecznym Nr. 139 w połowie zaś l. 140 w całości objętej zab zpieczonej, dotąd w zaległości zostającej a to 18 rat po 15 zł. w. a. z przypadającemi od tychże procentami i resztującego kapitału dłużnego w kwocie 121 zł 75 ct. w. a., tudzież kosztów teraźniejrzego podania w kwocie 4 zł. 41 ct. w. a. realności pod l. kons. 91 w Manasterzu położonej, wedle wykazu hip Nr. 139 w jednej połowie a l. hip. Nr. 140 w całości Jacia Kucyka własnej, ze wszystkiemi do tej realności należącymi gruntami i innemi należytościami w trzech terminach a to 8 czerwca, 10 lipca i 7 sierpnia 1883 każdym razem o 10 godzinie przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże zaś na trzecim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 500 zł. w. a. poręczne wynosi 50 zł. w. a.

O tej licytacyi zawiadamia się dyrekcyę zakładu kredyt. włościańskiego, Jacia Kucyka, c. k. urząd podatkowy w Żydaczowie c. k. prokurat. skarbu we Lwowie, zaś wszystkich innych wierzycieli którzyby po uzupełnieniu wyciągu tabularnego to jest po 31 marca 1882 prawa własności sprzedać się mającej realności nabyli lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę zezwalająca doręczoną być nie mogła, przez niniejszem z urzędu ustanowionego kuratora Wgo Edmunda Opolskiego, c k. notaryusza w Żurawnie

Resztę warunków w registraturze przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno, 26 lutego 1883.

L. 1210. (3507 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach w sprawie egzekucyjnej dra Ignacego Buberle przeciw spadkobiercom Zosi Awerbach i Judy Awerbach a to przeciw Feidze Einleger Etie, Mortkowi Róży i Abrahamowi Aronowi dw. im. Awerbach pto 1312 złr 50 ct. w. a. z pn. chęć kupienia mającym wiadomo czyni, że równocześnie na przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 102 w Brzeżanachw w mieście położonej, wedle dom. VI. pag 325 n. 11 haer. do tychże dłużników należącej, a wedle dom. IV pars. I. pag. 205 n. 13 on. powyższej pretensyi za hipotekę służącej zezwolił i w tym celu trzy w budynku sądowym odbyć się mające termina a mianowicie na dzień 13 czerwca 1883, 18 lipca i 22go sierpnia 1883 każdym razem o g dzinie 10 rano z tem wyznaczył, iż realność rzeczona przy tych terminach najniżej tylko za cenę szacunkową i wywołania w kwocie 4965 złr. 20 ct. w. a. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

W gotówce złożyć się mające wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej t. j. kwotę 496 złr. 52 ct. w. a.

Akt oszacowania, ekstrakt tabularny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Na wypadek, gdyby przy powyższych trzech terminach wspomniana realność za cenę szacunkową sprzedaną nie została, wyznaczono do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających termin sądowy na dzień 23go sierpnia 1883 godzinę 10 rano, na którym wszyscy wierzyciele hipoteczni pod tym rygorem stawić się mają, iżby niestawających uważano za przystępujących do wniosku tych, którzy się stawili.

O treści tej uchwały zawiadamia się obie strony a to, dr. Ignacego Buberle, dłużników Feigę Einleger do rąk własnych a małoletnich Etję, Mortka i Różę Awerbachów, tudzież Abrahama Arona dw. im. Awerbacha do rąk ostatniego jako ojca i prawnego zastępcy tychże nieletnich, dalej wierzycieli hipotecznych Adolfa br Jorkascha Kocha, Augusta br. Jorkascha Kocha, dra Wilhelma Jorkascha-Kocha, Ludwikę Lityńską, Franciszkę Liszka, c. k. Prokuratoryę Skarbu we Lwowie, c. k. Urząd podatkowy w Brzeżanach, c k. Namiestnictwo jako Dyrekcyę funduszów indemnizacyjnych we Lwowie, gminę miasta Brzeżan, c. k. Starostwo w Brzeżanach, tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych a to Mojżesza Einlegera, Franciszka Jorkasch-Kocha i Józefa Jorkasch-Kocha, wreszcie tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 20go stycznia 1883, jako po dniu wygotowania ekstraktu tabularnego, na realności l. k. 102 w Brzeżanach w mieście prawo hipoteki uzyskali, lub którymby niniejsza lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające uchwały z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły do rąk uchwałą do l. 1714|82 dla nich ustanowionego kuratora dr. Henryka Finkelsteina adw. w Brzeżanach i przez edykta.

Z c k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 13 lutego 1883.

L. 1208. (3463 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kuttach ogłasza niniejszem, że w dniach 8 czerwca, 19 lipca i 23 lipca 1883, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya realności w Rożnie wielkim lk. 180 położonej, ciała tabularnego nietworzącej do Arona Morgenstein należącej na zaspokojenie pretensyi Mariem Welzer w kwocie 150 zł. w. a. z pn. Realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową 200 zł. w. a lub wyżej, przy trzecim zaś terminie i niżej tejże za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum 10% ceny szacunkowej.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych, można przejrzeć w tus. registraturze.

Kutty, 15 marca 1883.

Zl. 1208.

Vom k. k. Bezirks-Gerichte in Kuty wird hiemit kundgemacht daß am 8 Juni, 19 Juli und 23 August 1883, jedesmal um 10 Uhr VM. die exekutive öffentliche Feilbitung der dem Aron Morgenstern eingethümlich gehörigen, sub Nr. 108 in Rożen wielki gelegenen keinen Tabularkörper bildenden Realität zur Hereinbringung der Forderung des Majern Welzer im Betrage von 150 fl. öst. W. sNG. durchgefürt werden wird.

Diese Realität wird beim ersten und zweiten Lizitationsterminne nur um den Schätzungswerth pr. 200 fl. öst. W. oder höher, beim dritten Lizitationstermine für welchen immer Preis verkauft werden. Vadium beträgt 10% des Schätzungswerthes das Protokoll über die pfandweise Beschreibung und der Schätzungsakt kann in der hg. Registratur eingesehen werden.

Kutty, 15 März 1883.

L 1208 (3463 1—3)

C. k. sud powitowyj w Kuttach podaje do widomosty, że w dniach 8 czerwcia, 19 lypcia y 23 serpnia 1883, koždoho razu o hodyn' 10toj rano, otbudet sia egzekucyjna publyczna licytacyja realnosty w Rożni wełykim pod cz. k. 180 położena tiła tabularnoho networiacza, do Arona Morgensterna należaczа, na zaspokojenje prytensyi Mariem Welzer w kwoti 150 złr. w. a. z pn.

Realnost ta pry perwym i druhym termini tolko za cinu szacunkowu 200 złr. w. a. abo wyższe, pry tretom ałe termini i nyższe tojże, za jakubud cinu sprodana ostane.

Wadyum wynosyt 10 prc. ciny szacunkowoj.

Akt zastawnyczoho opysania i oszacowania, takoż reszta warunków licytacyjnych można perezrity w tu-sudowoj registraturi.

Kutty, 15 marta 1883.

Licytacye.

L. 4842. (3451 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu ogłasza, że dnia 4 czerwca 1883 i 2 lipca 1883 o godzinie 9 przed południem w B. N. 6. zabudowania sądowego przeprowadzi w sprawie egzekucyjnej Rechy Damm, przeciw Salomonowi Jakubowi dw. im. i Temecie Hilf pto. 200 złr. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż $^1/_4$ części tabularnej realności pod l. k. 235 miasto w Drohobyczu położonej, dłużników własnej.

Cena wywołania, a zarazem szacunkowa wynosi 301 złr. 25 ct. w. a., zaś wadyum 10 prc. tejże sumy.

W powyższych dwóch terminach nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny wywołania, a gdyby nikt tej ceny nie ofiarował, wyznacza się na ten wypadek termin do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 3 lipca 1883 godzinę 9 rano w B. Nr. 6.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokoł zastawniczego oszacowania powyższej $^1/_4$ części realności, jakoteż wyciąg tabularny, można przejrzeć w tusądowej registraturze.

O tem zawiadamia się z życia i miejsca zamieszkania nieznanych spadkobierców Stefana Hankiewicza a to Mikołaja i Szymona Hankiewiczów, tudzież Katarzynę Orzechowską, Eleonarę Kobylecką, Maryannę Józefę, Grzegorza i Jana Hankiewiczów, dalej nieznanych z życia i miejsca pobytu Teodora Chomiaka, Jankla Beru 2 im. Neubauer jakoteż wszystkich tych którymby uchwała licytacyjna i dalsze uchwały w tej sprawie doręczone być nie mogły i nareszcie tych wierzycieli, którzyby po dniu 14 lutego 1883 prawa rzeczowe na sprzedać się mającej $^1/_4$ powyżej wspomnionej realności nabyli przez ustaniowionego kuratora adw. dr. Wohllernera w Drohobyczu zamieszkałego i przez niniejszy edykt.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, 5 kwietnia 1883.

L. 8. (2428 2—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności ogólnego rolniczo kreoytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w ilości 873 złr. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do Iwana Weć, ciała hipotecznego niestanowiącej na 1800 złr. ocenionej realności pod l. 32 w Tudorkowicach, w dniu 16go kwietnia, 16 maja i 20 czerwca 1883 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 180 złr..

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież protokoły opisania i oceniania realności tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal, dnia 12 lutego 1883.

L. 320. (2442 2—3)

W dniach 11 czerwca, 10 lipca i 14 sierpnia 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 58 w Zarajsku powiecie Samborskim położonej wyk hip 72 i 88 objętej w sprawie Zakładu kredyt. włość. przeciw Stefanowi Cincio i Hryńkowi Tymczyszyn pto 250 złr. w. a z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 500 złr.

Wadyum 50 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którzyby po uzupełnieniu wyciągów tabularnych nabyli prawo zastawu na tej realności i którymby uchwała ta rozpisująca licytacyę tejże doręczoną być nie mogła ustanowiono równocześnie kuratora w osobie adw. dr. Fiternika w Samborze z substytucyą adw. dr. Ehrlicha w Samborze.

Z c. k. sądu powiatowego m. d.

Sambor, d. 20 stycznia 1883.

L. 802. (2394 2—3)

W dniach 14 czerwca 1883, 19 lipca 1883 i 23 sierpnia 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. 32 subrep. 296 w Zarzeczu położonej dłużnika Nykoły Prokopyszyna własnej w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojesie sumy 93 złr. 76 ct. w. a. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena wywołania 150 złr.

Wadyum 15 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sołotwina, 25 maja 1882.

L. 803. (2395 2—3)

W dniach 14 czerwca 1883, 19 lipca 1883, i 30 sierpnia 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 20—68 subrep. 314 w Zarzeczu położonej dłużnika Iwana Sebunczaka własnej w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 183 złr. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 40 złr.

Wadyum wynosi 10 prc

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sołotwina, dnia 30 marca 1882.

L. 14943. (2443 2—3)

Dnia 26 czerwca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 55/45 w Olszaniku, powiecie Samborskim położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej w sprawie Jenty Freund przeciw Janowi Lechowicz pto 15 złr. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 210 złr.

Wadyum 21 złr. w a.

Przy powyższym terminie realność ta nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego m. d.

Sambor, d 29 listopada 1882.

L. 7. (2427 2—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w ilości 938 złr. 65 ct z pn przymusowy jawny przetarg należącej do Wasyla Medwid i Maryi Orysiuk, ciała hipotecznego nie stanowiącej na 2000 złr ocenionej realności pod l. 74 i 127 w Tudorkowicach na dniu 16 kwietnia, 16go maja i 20 czerwca 1883 zawsze od godziny 10tej przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 200 złr.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej tej ceny.

Resztę watunków, tudzież protokoły opisania i oceniania realności tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal, dnia 12 lutego 1883.

L. 697. (3562 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Staremmieście zawiadamia, że celem wydobycia na rzecz Abrahama Lama dłużnej sumy 139 złr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 1 czerwca, 4 lipca i 9 sierpnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy fizycznie niewydzielonej realności pod l. k. 101/254 w Staremmieście położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Michała Jaremy własnej, protokołem zastawniczego opisania z dnia 9 października 1872 l. 4039 zastawniczo opisanej, a protokołem z dnia 19 marca 1873 l. 1152 ocenionej.

Cena wywołania wynosi 75 złr., wadyum zaś 7 złr. 50 ct.

Dalsze warunki licytacyjne, jakoteż akt opisania i oszacowania można w tut. sąd. registraturze przeglądnąć.

Staremiasto, 29 marca 1883.

L. 7769. (3506 2—3)

C. k. sąd powiatowy brzeżański ogłasza, że wskutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Złoczowie w sprawie egzekucyjnej Władysława Lewickiego przeciw nieobjętej masie spadkowej Herscha i Witli Bursztynów o 200 zł. dozwolił publiczną sprzedaż realności pod l. 135/98 w Brzeżanach dotąd wedle dom. l pag. 255 n. 5 i 6 haer. dłużników niepodzielnych Herscha i Witli Bursztynów własnej pod warunkami:

1. Do sprzedaży wyznacza się trzy termina, a to dnia 14 czerwca, dnia 19 lipca i dnia 28 sierpnia 1883 każdym razem o godzinie 9 rano w sądzie powiatowym brzeżańskim.

2. Cena wywołania i szacunku 5464 zł. 55 ct. w. a.

3. Wadyum 546 zł. 46 ct. w. a. gotówką, książeczką gal. kasy oszczędności, lub listami zastawnemi galic. akcyj. banku hypotecznego według kursu.

4. Nabywca złoży cenę kupna w 30 dniach po prawomocności aktu licytacyi, poczem otrzyma dekret własności i fizyczne posiadanie, a ciężary przejdą na cenę kupna;

5. Należytość od przeniesienia własności i ponosi kupiciel;

6. Wrazie niedotrzymania tych warunków nastąpi na koszt i niebezpieczeństwo kupiciela relicytacya za jakąbądź cenę;

7. Gdy przynajmniej ceny wywołania uzyskać nie można, wyznaczony termin do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających na 23 sierpnia 1883 godz. 9 rano w c. k. sądzie pow. brzeżańskim;

8. Wysokość podatków w c. k. urzędzie podatkowym, zaś akt ocenienia i stan tabuli w c. k. sądzie powiatowym brzeżańskim przejrzeć można.

Brzeżany, 31 grudnia 1882.

L. 4176. (3522 — 3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 8 czerwca, 13 lipca i 17 sierpnia 1883 odbędzie się tamże licytacya realności Hryńka Bodakowskiego pod lk. 57 w Tamanowicach, niestanowiącej ciała tabularnego na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 151 zł. 98 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 600 zł. zakład 60 zł. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej niej, na trzecim terminie także i niżej ceny zostanie sprzedaną.

Resztę warunków i protokół opisania tej realności przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem dla tych, którymby niniejsza uchwała za późno lub wcale doręczoną być nie mogła, ustanowiony Jan Białoszczyński z Tamanowic.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mościska, dnia 6 maja 1883.

L. 26212. (3339 3—3)

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowli wodnych konserwacyjnych i nadzwyczajnych na Dniestrze, w okręgach budowniczych Stanisławowskim i Zaleszczyckim, na 6cio letni przeciąg czasu od roku 1883 do roku 1888, odbędzie się w c. k. starostwie w Stanisławowie 6go czerwca b. r. o godzinie 12 w południe i w c. k. Starostwie w Zaleszczykach 8go czerwca b. r. o godzinie 12tej w południe publiczna licytacya za pomocą pisemnych ofert według cen jednostkowych na podstawie w tym celu sporządzonych wykazów.

Okręg budowniczy Stanisławowski dzieli się na dwie sekcye t. j. 1szą od Żurawna do ujścia Bystrzycy, i 2gą od ujścia Bystrzycy do ujścia Strypy, okręg zaś Zaleszczycki stanowi 3cią sekcyę.

Stosownie do tego podziału, oferty odnosić się winny do jednej lub więcej sekcyi z dokładnem tychże oznaczeniem.

Warunki budowy i ceny jednostkowe dla 1szej i 2giej sekcyi przejrzeć można w c. k. starostwie w Stanisławowie a dla 3ciej sekcyi w c. k. starostwie w Zaleszczykach; do tego c. k. starostwa, w którem wyłożone są warunki budowy, mają być także oferty na odnośne sekcye w sposób przepisany sporządzone i dla każdej sekcyi w wadyum 500 zł. zaopatrzone wniesione najdalej do godziny 12 w południe. Oferty oddane po terminie, niezaopatrzone w obowiązujące wadyum lub też niesporządzone w sposób przepisany nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 30 kwietnia 1883.

L. 3495 (2387 3—3)

W dniach 21 czerwca, 2 sierpnia i 6 września 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod lk. 23 subrep. 13 w Markowie położonej, dłużnika Mikołaja Genyka własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 84 zł. 24 ct, w. a. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie.

Cena wywołania 280 zł. w. a. wadyum 28 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej regitraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sołotwina, 30 grudnia 1881.

L. 2014. (3503 3—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 25 czerwca 1883, poczawszy od godziny 10 z rana przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 40 w Borkach.

Cena wywołania stanowi 715 zł. w. a. wadyum 71 zł. 50 ct., w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Ulanów, dnia 28 kwietnia 1883.

L. 8460. (3493 3—3)

W dniach 4 czerwca 1883, 2go lipca 1883 i 6 sierpnia 1883 o 10 godzinie rano w tutejszym sądzie przymusowo sprzedaną będzie realność l. k. 29 w Borowy położona, Michała Jarosza względnie jego masy nieobjętej własna, na zaspokojenie reszty wierzytelności Zakładu kredytowego włość. we Lwowie w kwocie 84 złr. 52 ct. w. a. z pn. ex. majori 150 złr.

Cena szacunkowa wynosi 300 złr. a wadyum 30 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Antoni Fibich c. k. notaryusz z Mielca.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze tusądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Mielec, 16 marca 1883.

L. 448. (3482 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi na zaspokojenie przyznanych Floryanowi Bartysie i spól. kosztów sporu prowizoryalnego w kwocie 7 złr. 71 ct. w. a. z pn. egzekucyjną publiczną sprzedaż $^1/_3$ części z połowy łąki w Niepołomicach położonej, wyk. hip. l. 505 ks. grun. gm. Niepołomic objętej, a własność tabularną dłużniczki Maryanny Kmieciowej stanowiącej w jednym terminie licytacyjnym a to: dnia 2go czerwca 1883 o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 50 złr.

Wadyum zaś 5 złr

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice, d. 8 marca 1883.

L. 36757. (2339 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 700 zł. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach: 11 lipca, 28 sierpnia i 27 września 1883, o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności pod l. 22 w Wyciążach Marcina ożka własnej.

Cena wywołania 4500 zł. wadyum 450 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 2 października 1883 o godzinie 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr Władysław Wilkosz w Krakowie.

Krakow, dnia 22 grudnia 1882.

L. 3395. (2386 3—3)

W dniach 23 sierpnia, 27 września i 15 listopada 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod lk. 24 subrep. w Markowie położonej, dłużnika Iwana Pryjmaka własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 89 zł 19 ct. w. a, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena wywołania 150 zł. w. a. wadyum 15 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sołotwina, 30 września 1882.

L. 8324. (2544 3—3)

Odnośnie do edyktu z 17 sierpnia 1881 l. 5396 w Nr. 273, 274, i 275 „Gazety Lwowskiej" ogłasza się. że dnia 4 czerwca 1883, godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie pod dawniejszemi warunkami, z jedynem z 10pr. na 5pr od ceny wywołania 640 zł. sprzedaż nietabularnej realności l kons. 15-29, subrep. 16 w Weleśnicy dolnej Semena Hałajczuka własnej i niżej ceny szacunkowej.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 10 marca 1883

L. 3401. (3076 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1000 zł. w. a. z pn. na rzecz Mojżesza Plahnera odbędzie się dnia 8 czerwca 1883 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż wierzytelności Estery Feigi 2 im. Rozenzweig w kwocie 1500 zł. zaintabulowanej w stanie biernym połowy realności w Tarnopolu położonej do Kalmanna Glaesnera należącej mianowicie połowy kramiku bez numeru i połowy z części domu l. 66/1175 w Tarnopolu jak Dom 5 civ. pag. 114 n. 16 on. z tem, że wierzytelność ta, na tym terminie za jakąbądź cenę sprzedaną będzie. Cena wywołania 1500 zł.

Wadyum 75 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzy po 21 października 1882 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła. ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. Dr. Horowitza a zastępcą tegoż p. adw Dr. Mantla.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 31 marca 1883.

Księgi gruntowe.

L. 4360. (3024 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości tabularnych (dworskich) pod następującemi nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Wadowicach.

Sopotnica wielka w obrębie gminy katastralnej Sopotnica wielka, w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

II. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie.

Piotrkowice dom. 23 pag. 424 i Piotrkowice dom. 3 pag. 373 w obrębie gminy katastralnej Piotrkowice, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

III. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie.

Strzyżów w obrębie gminy katastralnej Strzyżów;

Konieczkowa w obrębie gminy katastralnej Konieczkowa, w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

IV. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Żeleźnikowa, w obrębie gminu katastralnej Zeleźnikowa, w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Nowym Sączu.

Sędziszowa w obrębie gminy katastralnej Sędziszowa, w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach.

Szlemberg przyległość do dóbr Harklowa w obrębie gminy katastralnej Szlembark, w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu położonych. otwarto nowe wykazy tabularne i że termiu wyznaczony pierwszym edyktem z 9 listopada 1881 l. 18171 do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości wymienionemi wykazami tabularnemi objętych z dniem 31 stycznia 1883 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych nowych wykazach tabularnych uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 15 listopada 1883 włącznie, w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie: co do wykazów tabularnych ad I do sądu obwodowego w Wadowicach co do wykazów tabularnych ad II do sądu obwodowego w Tarnowie, co do wykazów tabularnych ad III do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych ad IV do sądu obwodowego w Nowym Sączu zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 30 marca 1883.

L. 4733. (3572)

C. k sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że zarzuty przeciw arkuszom posiadania i innym aktom dla założenia ksiąg grunt. w gminach katastralnych „Łukowa i Hucisko" służyć mających wnosić można do dnia 28 maja 1883, przed komisarzem hipotecznym, który w razie potrzeby dalsze dochodzenia prowadzić będzie.

Leżajsk, 20 maja 1883.

L. 61. (3571)

Komisya hipoteczna ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy „Dąbrówka" dnia 28 maja 1883 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Kalwarya, 20 maja 1883.

Upadłości.

L. 14643. (3557)

Podaję do wiadomości wierzycieli masy konkursowej Karola Wilda, że na dzień 5 czerwca 1883 godzinę 10tą przed południem w sali rozpraw sądu krajowego wyznaczyłem termin do czynienia uwag względem rachunku administracyjnego, przez zarządcę masy dra. Semilskiego złożonego, a udzielonego wydziałowi wierzycieli na ręce dra. Alfreda Zgórskiego, tudzież do powzięcia uchwały ogółu wierzycieli na wniosek zarządcy masy co do sprzedaży nieściągalnych wierzytelności masy w sumie ogólnej 2948 zł. 77 ct., w końcu do powzięcia uchwały na likwidacyę wydatków i wynagrodzenia Panu zarządcy.

Lwów, dnia 18 maja 1883.

C. k. radca sądu krajowego, jako komisarz konkursowy.

Ramski,

L. 6091. (3541 1—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Franciszka Sleibera, nieprotokołowanego handlarza trzody w Radomyślu zamieszkałego, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 D. P. P. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został pan Józef Głuszkiewicz, c.k. sędzia powiatowy w Radomyślu, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. Antoni Lipowski c. k. notaryusza w Radomyślu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 31 maja 1883 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 17 sierpnia 1883, stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, w sądzie tutejszym lub c. k. sądzie powiat. w Radomyślu zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 16 września 1883 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającem do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

W Tarnowie, dnia 17 maja 1883.

L. 6749. (3456 3—3)

Konkurs do majątku S. W Ringla, protokołowanego kupca w Tarnowie, uchwałą z dnia 13 stycznia 1883 l. 496 wdrożony, zostaje w myśl §. 155 ust. konk zniesiony.

C. k. sąd obwodowy.

W Tarnowie, dnia 12 maja 1883.

L 62. (3453 3—3)

Do likwidacyi wierzytelności dodatkowo do masy rozbiorowej Saula Leiby Krauthamera zgłoszonych, wyznaczam termin na dzień 8 czerwca 1883 o godz 9 przed południem.

Kołomyja. 27 kwietnia 1883.

Komisarz konkursowy:

Andrzejowski.

L 2120. (3486 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu jako pertraktujący konkurs do majątku Kalmana Perlsteina, kramarza towarów łokciowych w Nowym Sączu, który otwarto ts. uchwałą z 3 listopada 1881 l. 5985 ogłasza, że prawnomocna uchwałą z 5 marca 1883 l. 1310. na zasadzie ugody wierzycieli w myśl §. 156 do 158 ordyn. kon. konkurs ten zamknął.

O tem zawiadamiamy Świetne c. k. Starostwo powiatowe w Nowym Sączu, Świetną c. k Prokuratoryę Państwa w Nowym Sączu, Świetny c. k. Urząd podatkowy w Nowym Sączu i Świetny c k. Urząd pocztowo-telegraficzuy w Nowym Sączu.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 15 kwietnia 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2067. (3424 3—3)

Sieniawski c. k. sąd powiatowy uwiadamia Jana Buniowskiego z życia nieznanego, iż przeciw niemu i reszcie spadkobiercom ś. p. Jana Buniowskiego o 84 zł. $87^1/_2$ ct. Jędrzej Buniowski pozew wytoczył, na co uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 2067 termin do rozprawy sumarycznej na dzień 15 czerwca 1883 wyznaczony został, i wzywa się pozwanego Jana Buniowskiego, ażeby co do swej obrony z kuratorem dla niego w osobie Michała Buniowskiego ustanowionym się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Sieniawa, 21 kwietnia 1883.

L 9155. (3441 3—3)

Z dniem 1 czerwca r. b. wejdzie w życie c. k. urząd pocztowy w zakładzie kąpielowym w Rymanowie.

Urząd ten funkcyonować będzie tylko przez czas sezonu kąpielowego.

Lwów, dnia 8 maja 1883.

Z. 9155.

Mit dem 1ten Juni l. Js. tritt in dem Badeorte Rymanów ein k. k. Postamt in Wirksamkeit.

Dieses Postamt wird nur während der Bade-Saison fungiren.

Lemberg, am 8 Mai 1883.

L 3602. (3333 3—3)

Wykaz

przypadających na pojedyncze okręgi szkolne kwot na bezpłatne książki w języku polskim dla ubogich uczniów w stosunku do ilości dzieci obowiązanych uczęszczać do szkoły na rok 1883/1884.

L. p.	Okręgowa Rada szkolna w	Ilość dzieci obowiązanych uczęszczać do szkoły	Kwota przypadająca na okręg na książki bezpłatne w języku polskim z Zakładu narodowego im. Ossolińskich	
			złr.	ct.
1	Lwowie dla miasta . . .	11315	290	39
2	Krakowie dla miasta . .	4767	122	34
3	Krakowie zamiejska . . .	24810	636	73
4	Wadowicach .	24140	619	53
5	Myślenicach .	12109	310	77
6	Nowym Sączu	13525	347	11
7	Gorlicach . .	13686	351	24
8	Bochni . .	9715	249	33
9	Tarnowie .	13668	350	78
10	Pilznie . . .	10632	272	86
11	Jaśle . .	16428	421	61
12	Mielcu . .	9801	251	53
13	Kolbuszowie .	9006	231	13
14	Rzeszowie .	21961	563	60
15	Sanoku .	16854	432	54
16	Przemyślu	9449	242	50
17	Jarosławiu .	16626	426	69
18	Jaworowie .	14577	374	10
19	Samborze . .	10024	257	25
20	Drohobyczu .	15030	385	73
21	Stryju . .	15501	397	82
22	Kałuszu . .	10715	274	99
23	Gródku . .	10415	267	29
24	Lwowie zamiejska . .	22489	577	15
25	Sokalu .	27436	704	12
26	Żółkwi . .	12726	326	60
27	Złoczowie . .	22165	568	84
28	Brzeżanach .	11321	290	54
29	Rohatynie . .	12407	318	42
30	Tarnopolu .	12662	324	95
31	Trembowli .	20641	529	73
32	Zaleszczykach	12090	310	27
33	Czortkowie .	13964	358	37
34	Śniatynie .	15219	390	58
35	Kołomyi .	15548	399	3
36	Nadwórnie .	8912	228	72
37	Stanisławowie	13340	342	36
	Razem	535674	13747	54

Z c. k. krajowej Rady szkolnej

We Lwowie, dnia 4 maja 1883.

L. 28527. (3403 3—3)

Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego, którzy w roku bieżącym zamierzają poddać się egzaminowi państwowemu na samoistnych gospodarzy lasowych lub egzaminowi niższemu na technicznych pomocników leśnych, winni swe podania o przypuszczenie do egzaminu wnieść do c. k. Namiestnictwa najdalej do 15 lipca 1883, a to kandydaci zostający w służbie publicznej, w właściwej drodze urzędowej, inni zaś za pośrednictwem dotyczącego c. k. Starostwa.

Do podania należy dołączyć dokumenta poszczególnione w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 16 stycznia 1850 dz. p. p. nr. 63 i oznaczyć wyraźnie w podaniu, czy kandydat zamierza poddać się egzaminowi dla samoistnych gospodarzy lasowych, czyli egzaminowi niższemu dla technicznych pomocników leśnictwa przepisanemu.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 5 maja 1883.

Zl. 12977. (3556 2—3)

Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg werden alle diejenigen, welche auf folgende im Lastenstande der in Lemberg sub Nr. $529^2/_4$ gelegenen Realität haftenden Hypothekarforderungen und Rechte und zwar:

1) auf die zu Gunsten des Franz Niedzielski im Grunde des Kaufvertrages vom n Juni 1807 ut Dom. 24 pag. 433 n. 1 o8 intabulirte Verbindlichkeit der Eheleute Josef und Barbara Schulz letztere geb. Niedzielska nicht nur ein Zimmer sammt Küche im I Stockwerke der Realität Nr. $529^2/_4$ linkerseits, zur lebenslänglichen Benützung dem Franz Niedzielski zu übergeben, sondern auch demselben alljährlich in halbjährigen anticipativen Raten den Betrag von 520 fl, pol. an Unterhaltungskosten lebenslänglich zu bezahlen,

2) auf die zu Gunsten der Johanna Ulrich de Ulrichsthal im Grunde Schuldscheines vom 13 September 1811 von Barbara und Johann Duszyńskie am 1 November 1812 rückzahlbare Summe von 400 fl. W. W. und auf die über dieser Summe im Grunde Erklärung der Anna Ulrich de Ulrtichsthal vom 28 August 1831 zu Gunsten der Eheleute Johana und Anna Łempickie ut oblig 34 p. 350 n. 1 on haftende Summe 160 fl. C. M.

3) auf das im Grunde des Miethvertrages vom 12 September 1811 zu Gunsten der Johanna Ulrich de Ulrichsthal ut Dom. 24 pag. 487 n. 6 on. haftendes einjähriges Miethrecht des ganzen oberen Stockwerkes des Hauses sub Nr. $529^2/_4$ sammt Dachkammer und zwei Holzlagen für die Zeit vom 1 November 1811 bis letzten October 1812,

4) auf die im Grunde Kaufvertrages vom 8 Oktober 1811 zu Gunsten der Rozalia Schulz und der Johanna Ulrich de Ulrichsthal ut Dom 24 p. 487 n. 8 on. haftende Verbindlichkeit des Blasius und der Katarina Piotrowskie der Ersteren die Summe 5000 fl. pol. oder 314 fl. rh. W. W. und der letzteren d. i. der Johanna Ulrich de Ulrichsthal die 2000 fl. in Banknoten zu bezahlen — irgend welche Ansprüche zu erhebengedenken, aufgefordert, diese Ansprüche bis zum 31 Mai 1884 bei diesem k k. Landesgerichte anzumelden, da nach fruchtloser Verstreichung der obigen Frist, auf Ansuchen der Bittsteller die Amortisation der oben spezifizirten Lastenposten und deren Löschung bewilliget werden würde.

Lemberg, am 5 Mai 1883.

Zl. 11926. (2404 2—3)

Das k. k. Landes als Handels- gericht in Lemberg fordert hiemit den Inhaber des abhanden gekommen von Anna E. Lau akceptirten Wechsels Lemberg den 20 Oktober 1882 über 200 fl. öst W. sechs Monate a dato in Lemberg an die Ordre des L. Adler zahlbar auf diesen Wechsel binnen 45 Tagen vom Verfallstage d. i. den 20 April l. J. gerechnet diesem Gerichte vorzulagen, als sonstens nach Verlauf dieser Zeit gedachter Wechsel für amortisirt erklärt werden wird.

Lemberg, am 24 März 1883.

L. 1675. (3552 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Milówce podaje do powszechnej wiadomości, iż arcyksiążęca fabryka kleju, mąki kościanej etc. w Żywcu, przez swego dyrektora Frydryka Dieffenbacha i dobrowolnego zastępcę Edwarda Klausa, kierownika tej fabryki wniosła pozew pod dniem 9 marca 1883 l. 1062, przeciw Józefowi Müllerowi o zapłacenie 57 zł. 40 ct., w skutek którego do rozprawy sumarycznej termin na dzień 1 czerwca 1883 o godzinie 9 z rana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej strony nie jest znane, zatem ustanawia się dla niego kuratora w osobie Tomasza Brączka, tutejszego naczelnika gminy, doręczając mu pozew tenże.

Wzywa się tedy pozwanego, aby na tenże termin albo sam osobiście stanął, lub przez innego pełnomocnika należycie wykazanego stanął i do obrony stosowne środki podał, gdyż w razie przeciwnym skutki tego zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Milówka, 20 kwietnia 1883.

L. 15424. (3208 2—3)

C. k. sąd krajowy lwowski uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Henryka Breuera, iż celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 25go lutego 1882 l. 6537, którą na żądanie p. Antoniego Dąbzańskiego tegoż za właściciela sumy 2000 zł. na dobrach Jaryczów stary na rzecz Leokadyi Semetkowskiej zaintabulowanej, w stanie czynnym tejże sumy zaintabulowano, i prawo zastawu dla sumy 1000 zł. na rzecz ś. p. Józefa Breuera w stanie biernym 2000 zł. zaprenotowane, ze stanu biernego tejże sumy wykreślono, ustanowiono dlań kuratora ad actum w osobie adw. dra Pająka z substytucyą adw. dra Jahla i pierwszemu z nich rzeczoną uchwałę doręczono.

Lwów, dnia 28go kwietnia 1883.

L. 15282. (3055 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Zygmuntowi Weisshausowi, że celem doręczenia mu uchwał w sprawach Salamona Platza przeciw niemu o zapłacenie 250 zł. z pn. i 250 zł z pn. ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Standa a tegoż zastępca adw. dra Landesbergera.

Wzywa się zatem Zygmunta Weisshausa, by ustanowionemu kuratorowi środki do swej obrony służące dostarczył, lub sobie innego zastępcę obrał

Lwów, dnia 21go kwietnia 1888.

L. 2301. (3523 2—2)

C. k. sąd powiatowy w Skolem, wzywa wszystkich tych, którzy roszczą sobie pretensyę do spadku po zmarłym dnia 22 kwietnia 1883 w w Skolem Drze Mieczysławie Lisowskim pozostałego by takową tem pewniej do 30 maja b. r. w tutejszym sądzie zgłosili, gdyż inaczej pretensye ich uwzględnione nie zostaną.

Skole, dnia 4go maja 1883.

L. 8811. (8531 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia Ludwikę Rychterową, z miejsca pobytu niewiadomą, że Julia Moliendowska wniosła przeciw niej skargę de praes. 23 sierpnia 1882 l. 19367 o zapłacenie sumy wekslowej 2000 zł. że ustanowiony dla niej kurator adw. dr. Władysław Wilkosz wniósł w jej imieniu zarzuty de praes 26 sierpnia 1882, l. 19652, a następnie duplikę de praes. 24 kwietnia 1883 l. 8811. że do uzupełnienia rozprawy wyznaczono w tut. sądzie termin na dzien 11 czerwca 1883, o 10 godz. rano, na który się ją wzywa z tem nadmienieniem, że na takowym ma się oświadczyć, czy do wniosków w jej imieniu przez kuratora protokolarnie postawionych przystępuje, i że po bezskutecznym upływie tegoż uważaną będzie za przystępującą do podań przez kuratora w jej imieniu wniesionych, a spis akt załatwionym będzie stosownie do wniosków przez strony postawionych.

Kraków, dnia 4 maja 1883.

L. 5275. (3392 1—3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Izaaka Trattnera, że w skutek skargi przez Karola Niemca przeciwko niemu o 58 zł. w. a. do l. 4807 wytoczonej wyznaczono termin do rozprawy na 6 lipca 1883 i ustanowiono dlań kuratorem adw. Żaykowskiego.

C. k. sąd powiatowy
Gorlice, dnia 30 kwietnia 1883.

L. 15355. (2791)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem. że zapisano w rejestrze handlowym dla Stowarzyszeń gospodarczych i przemysłowych Tom. I pag. 24 pod dniem 12 kwietnia 1883 przy firmie: „Towarzystwo wzajemnego kredytu we Lwowie Stowarzyszenie zarejestrowano z ograniczoną poręką“ iż w skutek wyboru dokonanego przez radę nadzorczą, a zatwierdzonego przez ogólne zgromadzenie Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie, zarejestrowanego z ograniczoną poręką na dniu 1go kwietnia 1883 w miejsce dotychczasowych obecnie wchodzą w skład dyrekcyi pp. Zygmunt Rucker, Michał Walichiewicz i Jan Żołkiewski jako dyrektorowie a pp. Antoni Dültz, Emanuel Gall i Franciszek Południewski jako zastępcy dyrektorów, wszyscy we Lwowie zamieszkali.

Lwów, dnia 14go kwietnia 1883.

L. 3886. (3490)

Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w skutek uchwały z dnia 31 marca 1883 l. 2566 wpisano w tusędowym rejestrze dla spółek gospodarczych i zarobkowych t. I. str. 77, 78, pod l. porz. 35 na dniu 20 kwietnia 1883 w rubryce 3 firmę stowarzyszenia „Spółka kredytowa w Dobrotworze, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“: w rubryce 4, że siedziba stowarzyszenia jest w Dobrotworze, w rubryce 6, że stowarzyszenie opiera się na statucie z daty Dobrotwór 4 marca 1883.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków na umiarkowany procent gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, handlu, przemyśle lub rzemiośle.

Dyrekcya stowarzyszenia składa się z członków tegoż, pp. w Dobrotworze zamieszkałego negocyanta Leiby Mandel jako dyrektora, w Stołpinie zamieszkałego negocyanta Borucha Stein jako kasyera, w Dobrotworze zamieszkałego negocyanta Jakóba Leiby dw. im. Majer jako kontrolora, nareszcie w Kamionce Strumiłowej zamieszkałego właściciela realności Abrahama Glass jako sekretarza, w Kamionce Strumiłowej zamieszkałego negocyanta Chaima Arona dw. im. Landau jako zastępcy dyrektora, w Dobrotworze zamieszkałych negocyantów Leiby Sigal jako zastępcy kasyera, Mojżesza Leiby dw. im. Botknecht jako zastępcy kontrolora i Borucha Schwärmer jako zastępcy sekretarza.

Podpis za stowarzyszenie uskutecznia się w ten sposób, że podpisujący do firmy stowarzyszenia swoje podpisy dołączają.

Do ważności zobowiązania wobec osób trzecich potrzeba podpisu trzech członków dyrekcyi, zaś wypłaty z kasy stowarzyszenia uskutecznia kasyer jedynie za pisemnemi asygnacyami, przez dyrektora i jednego członka dyrekcyi podpisanemi, a na pokwitowaniu wpłat do kasy czynionych potrzebnym jest oprócz podpisu kasyera także podpis jeszcze jednego członka dyrekcyi.

Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach stowarzyszenia wychodzić będą pod firmą stowarzyszenia i podpisywane będą przynajmniej przez dwóch członków dyrekcyi, zaproszenia zaśna ogólne zgromadzenie, jeżeli nie pochodzą od dyrekcyi, podpisuje prezes i sekretarz rady nadzorczej, pod napisem: „Rada zawiadowcza spółki kredytowej w Dobrotworze, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką“, N. N. prezes. N. N. sekretarz.

Publiczne ogłoszenia z wyjątkiem ogłoszenia ustanowienia wysokości procentów i prowizyi od udzielonego kredytu umieszczane będą w jednym z dzienników lwowskich.

Poręka członków jest ograniczoną.

Złoczów, dnia 30 kwietnia 1883.

Doniesienia prywatne.

Jeneralne (3589)

Zgromadzenie

„Borysławskiego towarzystwa dla produkcyi oleju skalnego“

odbędzie się **dnia 21 czerwca b. r.** o godzinie 7 wieczorem w domu pod l. 179 Zagr. m. **w Drohobyczu,** uprasza się zatem Szan. Pp. posiadaczów akcyj o wzięcie udziału w tem zgromadzeniu a stosownie do myśli §. 10 statutu o deponowanie ich akcyj w kasie tegoż towarzystwa w Drohobyczu.

Porządek dzienny

1) Sprawozdanie Rady Zawiadowczej o stanie przedsiębiorstwa na podstawie dotyczących wykazów i rachunków od 1 kwietnia 1882 do końca marca 1883,

2) Sprawozdanie rachunków od 1 kwietnia 1881 do końca marca 1882 i udzielenie absolutorium Radzie zawiadowczej,

3) Wybór nowych rewidentów rachunkowych dla przeglądania i potwierdzenia rachunków od 1 kwietnia 1882 do końca marca 1883.

Drohobycz, 21 maja 1883.

Rada Zawiadowcza.

L. 3314. (3328 1—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał w kwocie 4.811 zł. 34 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 5.000 zł. w. a. na hipotekę majętności Dąbrowa vel Pastewnik w Skniłowie położonej w powiecie lwowskim Zygmunta Aszkanazego własnej z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1 stycznia 1882 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, dnia 25 kwietnia 1883.

L. 770. (3583 1-3)

Obwieszczenie.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie. Celem obsadzenia wakującej posady syndyka galicyjskiej kasy oszczędności, z którą połączone jest honoraryum w rocznej kwocie 1.250 zł, bez prawa do emerytury, tudzież zwrot wydatków w gotówce (na stemple, portorya, edykta, i t. p.) i ryczałt na wydatki kancelaryjne. oznaczyć się mający, rozpisuje się niniejszem **konkurs do dnia 13go lipca 1883.**

Panowie adwokaci we Lwowie zamieszkali, reflektujący na powyższą posadę, zechcą wnieść swe podania do Dyrekcyi gal. kasy oszczędności (prez protokół podawczy) w oznaczonym terminie.

We Lwowie, dnia 11 maja 1883.

Dyrekcya.

Przedruk nie honoruje się.

L. 3697. (3495 2—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał w sumie 14.546 zł. 78 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 17 000 zł. w. a. na hipotekę dóbr Sadki, w powiecie zaleszczyckim położonych, p. Jakóba br. Romaszkana własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1 stycznia 1882 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, d. 9 maja 1883.

L. 3517. (3329 3—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw. kapitał 17.900 złr. w. a. listami zastawnemi, na hipotekę dóbr Wilkowyja w powiecie rzeszowskim położonych, p. Cecylii z Postruskich Bobrownickiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczony z dniem 1go stycznia 1882 pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi właścicielce tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu 6 miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych do kasy gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, dnia 2 maja 1883.

L. 3696. (3409 3—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał w sumie 9.898 zł. 75 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 10.000 zł. na hipotekę majętności „Manajów“ część III Dąbrowa w powiecie złoczowskim położonych, p. Franciszki z Babireckich Bobrowskiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej. z dniem 1 stycznia 1882 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr wypowiedziany zostaje z tym dodatkiem, azeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, d. 9 maja 1883.

L 1467. (3517 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania jednego stypendyum z zapisu ś. p. X. Wojciecha Stępka o rocznych 120 zł. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

1) O to stypendyum ubiegać się mogą wyłącznie ubodzy uczniowie z Haczowa, powiatu Brzozowskiego pochodzący, gdziekolwiek do szkół uczęszczający z dobrym postępem w naukach i nieskazitelnemi obyczajami, między którymi jednak pierwszeństwo przysłużać ma familiantom ś. p. fundatora mianowicie potomkowie Heleny Filar, Tekli Matusz, Anny Prajznar, Zofii Borek, Stanisława Stępka i Michała Stępka.

2) Prawo nadawania stypendyum przysługa konsystorzowi Biskupiemu w Przemyślu obrz. łać.

3) Kandydaci o to stypendyum ubiegający się mają wnieść swe podania albo za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają, albo za pośrednictwem Gminy Haczów najdalej do 20 czerwca b. r. do Konsystorza Biskupiego obrz. łać. w Przemyślu i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież świadectwo szkolne z ostatniego kursu szkolnego, ci zaś nakoniec, którzyby zamierzali ubiegać się o powyższe stypendyum z tytułu pokrewieństwa z fundatorem winni tę okoliczność świadectwami udowodnić.

Od konsystorza biskup. obrz. łać.
W Przemyślu, 17 maja 1883.

Łukasz Solecki, biskup.

Ogłoszenie.

Rada Nadzorcza Towarzystwa zaliczkowego z nieograniczoną poręką **w Sanoku** zniżyła na posiedzeniu 10 maja r. b. stopę procentową od udzielonych pożyczek, począwszy od 1 lipca 1883 na 8pr.

Na tem samem posiedzeniu uchwalono zarazem, iż opłacanie od kapitałów lokowanych na roczne wypowiedzenie procentów 7pr. z dniem ostatniego grudnia 1883 ustaje, i że począwszy od 1 stycznia 1884 opłacać będzie Towarzystwo od kapitałów lokowanych na półroczne wypowiedzenie 6pr. za zwykłym zaś terminem wypowiedzenia stosownie do wysokości podnieść się mającej kwoty 5pr.

Osoby, posiadające kapitały lokowane na 7pr. mają zwrot takowych z dniem 1go stycznia 1884 najpóźniej do 1 lipca 1884 w Dyrekcyi zapowiedzieć, inaczej uważanem będzie, iż swoje kapitały pozostawiają dalej w Towarzystwie, począwszy od 1 stycznia 1884, na 6pr., o czem się interesowanych zawiadamia.

Sanok, dnia 13 maja 1883.

Z Rady Nadzorczej.

Zygmunt Rylski m. p,
Prezes.

[3515 3—3]

KAWA

najwyborniejszych gatunków, czysta, silna, aromatyczna, niezabarwiona

nowego zbioru,

w balonach po $4^3/_4$ kilo netto wagi. Wysyłki pocztą za pobraniem do wszystkich miejscow. Austro - Węgier.

Za kilo netto z opłatem cła i franco

Perłowa Ceylon najl. nieb.	złr. 1.98
Perłowa Manilla wyb. łag.	„ 1.65
Ceylon prima nieb. zielona	„ 1.60
Mocea afrykańska doskon.	„ 1.54
Mocca praw. arabska	„ 1.84
Cuba, gr.-ziarn. ciemn.-ziel	„ 1.80
Menado, złota-żółta. najd.	„ 1.60
Domingo, wybrana	„ 1.40
Jawa, wyśmienita zielona	„ 1.36
Santos mocna wyborna	„ 1.30
Rio, mocna i dobra	„ 1.20
Jamaica smaczna	„ 1.14

C. MAITI w Tryeście.

(3305 4—12)

Radlauera esencya jodłowa

z Czerwonej apteki w Poznaniu, najpysznejsza i najzdrowsza perfuma pokojowa; polecona przez prof. dr. **Reclama w Lipsku**, sławnego profesora dla publicznej i prywatnej hygieny, dra. **Koszutskiego w Poznaniu**, przez największy **angielski** farmaceutyczny dziennik i przez największe **niemieckie, holenderskie i duńskie** dzienniki farmaceutyczne; używane w wielu szpitalach. — Esencyę jodłową wydobywa się przez destylacyę z młodych szpilek sosnowych (pinus silvestris) i zawiera tychże najskuteczniejsze części składowe w skoncentrowanej czystej formie. Rozpylony przez rozpylacz, udziela powietrzu pokojowemu orzeźwiającego, przyjemnego i ożywiającego zapachu lasowego, albowiem tegoż eteryczno-oleine i balsamiczne pierwiastki wywierają nadzwyczajną skuteczność leczniczą na cierpienia **nerwowe, serca i piersiowe**, szczególnie na **astmę**, **koklusz, suchoty i bladaczkę**. Za pomocą Radlauera **esencyi jodłowej** można zatem w łatwy sposób zbawienną **skuteczność lasu szpilkowego przenieść** do pokoju, i temsamem utrzymać zawsze czyste, przyjemne i zdrowe powietrze pokojowe. Jako wcieranie lub okład, lub jako dodatek do kąpieli jest Radlauera **esencya jodłowa** środkiem uśmierzającym **cierpienia reumatyczne i gośćcowe, cierpienia nerwowe**, jako to **ból głowy, migrenę, ból zębów** i t. p.

Prawdziwa tylko opatrzona marką ochronną, przedstawiająca jedno drzewo jodłowe. — Flaszka 65 c.

Generalny skład we Lwowie w aptece **Henryka Blumenfelda** pod „Złotym Słoniem", — **skład** w aptece Zygmunta Ruckera.

(3438 2—3)

Dr. TADEUSZA BIELINSKIEGO

Zakład wodoleczniczy

Bystra obok Bielska

koleją połnocną, trzy godziny od Krakowa oddalony, otwiera z dniem 1go maja swój sezon letni.

Zakład ten w celu leczniczym umyślnie zbudowany, składa się z 40 pokoi mieszkalnych, wznosi się u stóp gór lasem szpilkowym pokrytych w dolinie jedynie na południe otwarty z prześlicznym widokiem na Tatry i Babią górę. Rzeka, staw i wielka ilość źródeł dostarcza wody za pomocą wodociągów w całym zakładzie rozprowadzonej, co umożliwia leczenie wodą nietylko w łazienkach lecz i w pomieszkaniu chorego.

Restauracya w własnym zarządzie. Ceny nader umiarkowane. Zapytania dotyczące zakładu przyjmuje (2900 9-3)

Zarząd zakładu wodoleczniczego Bystra obok Bielska

Po znacznie zniżonych cenach.

Rzetelnie! Bez matactwa!

Tylko za 8 zł.

przesyłam każdemu kompletny serwis stołowy ze srebra Aefinide składający się z 54 sztuk następujących przedmiotów:

6 sztuk noży stołowych ze srebra Aefinide z angielskiemi klingami.
6 sztuk prawdziwych ang. widelców ze srebra Aefinide najwyborn. i najcięższych.
6 sztuk ciężkich łyżek stołowych ze sreb. Aefinide.
12 „ najwyborniejszych łyżeczek do kawy ze sr. „
1 ciężka chochla do mleka „ „
1 „ do zupy najlepszego gatun. „ „
2 efektowne lichtarze salonowe
3 wyborne kubki do jaj
6 sztuk piękne cyzelowanych tacek (Tabletts)
1 piękna pieprzniczka lub cukierniczka na miałki cukier
1 wyborne sitko do herbaty
6 kryształowych podkładek pod noże
3 wyborne tacki do ciast cukrowych (2183 8—15)
54 sztuk razem

kosztuje tylko 8 zł. !!

Srebro Aefinide jest najlepszym, zdrowiu wcale nieszkodliwym metalem, przez lekarzy poleconym ponieważ nie oksyduje a nawet najsilniejsze kwasy nienaruszają tej kompozycyi. Jest ona wolna od wszelkiej zdrowiu szkodzącej rdzy (co przy innych podobnych metalach nie ma miejsca).

Za niezmienną **białość srebra Aefinide** udziela się **gwarancyę** na 10 lat. Zamówienia za pobraniem uskutecznia się sumiennie i ściśle, a listy prosimy adresować do

p. M. Rundbakin, Wiedeń II. Hedwiggasse Nr. 4

O nadzwyczajnej taniości i przedniej jakości towaru może się każdy, nie ryzykując nic, przekonać, ponieważ w razie jeżli się serwis nie podoba, przyjmuje się takowy w przeciągu 10 dni bez przeszkody a pobraną należytość zwraca się zaraz.

WODA GORZKA MUSSUJĄCA

wyrobu

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie

przewyższa wszystkie inne wody gorzkie rodzime, tak co do skutku, jako też co do przyjemnego smaku i co do taniości. Gdy bowiem najsilniejsza woda rodzima tylko 6 procent części skutkujących zawiera, **woda gorzka mussująca** wykazuje tychże części 7 procent. Oprócz tego nasycenie kwasem węglowym, tak dzielnie do pobudzenia czynności żołądka się przyczyniającym, odszczególnia tę wodę mussującą od wszystkich wód gorzkich rodzimych, które wcale nie musują, ponieważ tylko nieznaczną ilość, albo też wcale nic kwasu węglowego nie zawierają.

Cena flaszki 16 ct., za próżną flaszkę zwraca się 6 ct.

Składy w aptekach renomowanych.

Oprócz tej wody polecam także:

WODĘ MUSSUJĄCĄ ALKALICZNĄ

lepszą i smaczniejszą jak najlepsze szczawy naturalne, Giesshübl, Apolinaris, Szczawnica, Selters, i t. p. Służy ona nie tylko jako napój wielce orzeźwiający i krzepiący, bądź sama przez się, bądź zmięszana z winem, ale skutkiem szczęśliwie obmyślanego składu okazuje się także jako znakomicie działający środek przeciw katarom płuc i gardła, przeciw zaflegmieniom, duszności, chrypce, przeciw kaszlom i t. p. Już po użyciu pierwszej szklanki tej wody, głos staje się czystym i dźwięcznym, dla tego też **woda mussująca alkaliczna** oddaje znakomitą usługę śpiewakom i mowcom.

Cena flaszki 16 ct. — Za próżną flaszkę zwraca się 6 ct.

Inne wody mussujące w ścisłem słowa znaczeniu lecznicze, jak: **jodowa, bromowa, magnowa, litowa, żelazista i salicylowa** wyrabiane i wydawane bywają według ordynacyi lekarskiej.

Główny skład wód mussujących leczniczych w aptece pod Gwiazdą PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

(3058 7—18)

Zawiadamiamy niniejszem, że na tegoroczny sezon zaopatrzyliśmy nasz magazyn obficie w najlepsze **POWOZY**. Począwszy od Landauskich powozów o czterech siedzeniach, kolasek, na pół krytych faetonów, faetonów do powożenia dla panów i dam, aż do dorożki, wozu gospodarskiego i tarantasów, znachodzi się wielki wybór najlepszych wyrobów tego rodzaju, do których zwidzenia każdego najuprzejmiej zapraszamy.

SKŁADY znajdują się we Lwowie przy ulicy Karola Ludwika l. 5 i 21.

SCHUSTALA i SPKI.

c. k. uprzyw. nadworna fabryka powozów, odszczególniona kilkoma dyplomami honorowemi i wieloma medalami, a między temi pierwszem uznaniem na wystawie przemysłowej.

Zawiadamiamy zarazem, że wysełamy na prowincye rozmaite angielskie lakiery powozowe w najlepszym gatunku do użytku dla naszych gości lub dla lakierników powozów i innych przedmiotów. (1362 22—?)

MAGAZYN NOWOŚCI

E. MACHAYSKIEGO

dawniej

L. M. FEINTUCH i E. MACHAYSKI

we Lwowie, plac Maryacki w gmachu Banku hipotecznego vis-à-vis Hotelu George'a

poleca

Wielki wybór najmodniejszych eleganckich parasolek angielskich począwszy od 2 złr. do najbogatszych.

En-tout-cas po złr. 5.50, 6.50 i t. d.

PARASOLE angielskie jedwabne nowego systemu

po złr. 6.50, 7, 8 i t. d.

Wielki wybór **najmodniejszych wachlarzy** po złr. 1, 1.50, 2, 3 do najbogatszych.

Dla dam najmodniejsze angielskie hymalaya rotondy, okrycia **Płaszcze** Watterproof i prochowce alpagowe.

Gorsety paryskie po zł. 5 i 6.

Kwiaty francuskie po zniżonych cenach.

Najmodniejsze peleryn-ki dla dam, czarne, sznelkowe. ubierane koronkami i jetami, po złr. 4, 6, 9 do 24 złr.

Chusteczki Echarpes koronkowe, czarne i białe. od złr. 2.50 do 20.

Pończochy francuskie kolorowe fil d'ecosse we wszystkich najnowszych kolorach i jedwabne po złr. 1.50.

Skarpetki angielskie fil d'ecosse wełniane i jedwabne tuzin po złr. 7, 8, 9 i t. d.

Kaftaniki fil d'ecosse wełniane, począwszy od 1 złr. do najlepszych jedwabnych.

Kamizelki i getry do polowania.

Kapelusze męskie filcowe najnowszego fasonu, czarne, bronzowe i popielate po złr. 4 i 5.

Kapelusze składane atłasowe, po złr. 10, 11.

Cylindry Habiga po zł. 8 i 9

Kapelusze słomkowe i panama, oraz czapki do podróży.

Kapelusze filcowe dla dam, oraz nowe batystowe ogrodowe.

Rękawiczki męskie, znane z dobrego gatunku po złr. 1.30 i złr. 1.80.

Rękawiczki damskie o 3, 4 i 10 guzikach, po zł. 1.30 złr. 1.50.

Koszule męskie, białe i kolorowe, po 3 złr. itd.

Kołnierze i mankiety w najnowszych fasonach.

Chustki batystowe, płócienne i fularowe pół tuzina złr. 3, 4, do najcieńszych.

Płaszcze gumowe watterproof i reversible suknem pokryte po złr. 15, 16, 17 itd. — oraz **prochowce** angielskie po zł. 7

Pledy, szale i kołdry angielskie nowe wzory po złr. 10, 12, 14, 16 itd.

Najmodniejsze **szale i pledy** dla dam po zł. 12, 14, 18 itd.

Kalosze angielskie dla mężczyzn i dla pań.

Kufry, torby i Necesaery do podróży w wielkim wyborze.

Wielki wybór **najmodniejszych krawat** damskich i męskich.

Szczotki wszelkiego rodzaju grzebienie i lusterka.

Scyzoryki, nożyczki i brzytwy angielskie.

Skład perfumeryi francuskiej i angielskiej

SKŁAD **Wody kolońskiej** po ct. 50, złr. 1, 1.50 i 3.

Po powrocie z zagranicy magazyn zaopatrzony w wiele nowości (w wyrobach z brązu, porcelany, szkła i drzewa.)

Ceny niższe jak dawniej, bardzo przystępne.

Zamówienia zamiejscowe uskuteczniają się odwrotną pocztą. (3283)

Odszczególnione pięcioma medalami zasługi **i listem pochwalnym.**

CEZARIN

w przeciągu 20 dni niszczy zupełnie nagniotki **bez bolu.** Pudełko 40 centów.

Olejek taninowy, oczyszcza skorę, wzmacnia i pobudza włosy do porostu. Flakonik 50 ct.

Pomada chinowa, wzmacnia cebulki włosowe i zapobiega wypadaniu włosów. — Słoik 80 ct.

Woda ateńska, do zmywania włosów, zapobiega tworzeniu się łupieżu, ożywia i utrwala barwę i połysk tychże. — Flakon 80 ct.

J. IHNATOWICZ,

magister farmacyi i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice Nr. 20.

(266 18—?)

Słownik geograficzny

Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich

pod Redakcyą:

Filipa Sulimierskiego, Bronisława Chlebowskiego i Władysława Walewskiego

Wyłącznym nakładem Władysława WALEWSKIEGO

wychodzi w Warszawie od r. 1880, *co miesiąc* zeszytami po 5 ar. druku; 12 zeszytów składa I tom.

Cena zeszytu: w rublach *50 kop.*; w w. a. *65 cnt.*; w markach *1 m. 5 f.*
Cena tomu: w rublach *6 rs.*; w w. a. złr. *7.50*; w markach *12 m. 60 f.*
Cena z przesyłką pod opaską w kraju lub zagranicą: w rublach *60 kop.*; w w. a. *75 ct.* w markach *1 mrk. 25 f.*
Cena tomu z przesyłką: w rublach *7 rs. 20 kop.*; w w. a. *9 złr.*; w markach *15 marek.*

Oprawa tomu **rs. 1.**

Administracya Słownika i *adres* do przesyłania pieniędzy, reklam, także artykułów.

JULIUSZ WALEWSKI, dr. praw, Warszawa, ul. Długa, Nr. 47.

(632 28—100)

C. k. kolej państwowa Tarnowsko-Leluchowska.

Rozkład Jazdy.

5623/E. **Ważny od 1. Czerwca do 30. Września 1883 r.** (3516)

Tarnów — Orló

Kilometr	Stacye		Pociąg osobowy Nr. 1		Przysp. pociąg mięszany Nr. 3		Przysp. pociąg mięszany Nr. 5	
			I., II., III. kl.					
	Wiedeń	Odj.	8.30	—	8.—	—	—	—
	Kraków	„	10.48	—	10.50	—	—	—
	Lwów	„	—	3.45	—	4.49	—	10.30
	Przemyśl	„	—	6.31	—	8. 4	—	12.54
—	**Tarnów** (Rest.)	Przyj.	12.55	11.42	1.27	2.14	—	4.56
		Odj.	1.45		2.52		5.22	
10.6	Łowczówek-Pleśna	„	2. 5		3.13		5.45	
20.9	Tuchów	„	2.24		3.32		5.10	
31.8	Gromnik	„	2.45		3.55		6.36	
36.3	Bogoniowice-Cięszkowice	„	2.54		4. 4		6.51	
47.4	Bobowa	„	3 16		4.26		7 26	
61.1	Grybów (Rest.)	Przyj.	3.40		4.54		7.58	
		Odj.	3.48		5. 2		8 23	
71.8	Ptaszkowa	„	4.16		5.32		8.58	
80.7	Kamionka	„	4.35		5.54		9.23	
88.2	**Nowy Sącz** (Rest.)	Przyj.	4.49		6. 9		9.40	
		Odj.	5. 9		6.29		10.—	
90.4	Stary Sącz	„	5.30		6.52		10.25	
104.8	Rytro	„	5.48		7.12		10.53	
113.3	Piwniczna	„	6. 4		7.33		11.17	
126.1	Żegiestów	„	6.29		8. 1		11.47	
128.3	Zdrój-Żegiestów (Przyst.)	„	6.38		8.10		11.57	
138.8	Muszyna-Krynica (Rest.)	„	7. 9		8.43		12.34	
151.4	**Orló** (Rest.)	Przyj.	7.31		9. 8		1. 2	
		Odj.	—		—		1.33	—
	Preszów	Przyj.	—		—		4.59	—
		Odj.	—		—		5.29	—
	Abós	Przyj.	—		—		6.18	—
	Abós	Odj.	—		—		—	6.44
	Igló	Przyj.	—		—		—	9 36
	Poprad-Felka	„	—		—		—	10.57
	Abós	Odj.	—		—		6.39	—
	Koszyce	Przyj.	—		—		7.24	—
		Odj.	—		—		—	—
	Budapeszt	Przyj.	—		—		—	—

Orló — Tarnów

Kilometr	Stacye		Pociąg osobowy Nr. 2		Przysp. pociąg mięszany Nr. 4		Pociąg mięszany Nr. 6	
			I., II., III. kl.					
	Budapeszt	Odj.	—		8.49		11.—	—
	Koszyce	Przyj.	—		11 11		6. 4	—
		Odj.	—		12.11		6.37	—
	Abós	Przyj.	—		12.56		7. 6	—
	Poprad-Felka	Odj.	—		—		—	3.19
	Igló	„	—		—		—	4.32
	Abós	Przyj.	—		—		—	7.11
	Abós	Odj.	—		1. 6		7.30	—
	Preszów	Przyj.	—		1.53		8.17	—
		Odj.	—		2.23		8.37	—
—	**Orló** (Rest.)	Przyj.	—		5.56		12.—	—
		Odj.	5.27		6.25		1.50	
12.6	Muszyna-Krynica (Rest.)	„	6. 1		7.—		2.28	
23.1	Zdrój-Żegiestów (Przyst.)	„	6.26		7.28		3. 3	
25.3	Żegiestów	„	6.33		7.36		3.12	
38.1	Piwniczna	„	6.56		8 3		3.48	
46.7	Rytro	„	7.13		8.21		4.14	
56.0	Stary Sącz	„	7.40		8.45		4.48	
63.2	**Nowy Sącz** (Rest.)	Przyj.	7.53		9.—		5. 7	
		Odj.	8.13		9.20		5.33	
70.8	Kamionka	„	8.32		9.40		5.56	
79.6	Ptaszkowa	„	8.58		10. 8		6.31	
90.3	Grybów (Rest.)	Przyj.	9.21		10 38		7. 8	
		Odj.	9.26		10.46		7.28	
104.0	Bobowa	„	9.50		11.18		8.16	
115.2	Bogoniowice-Cięszkowice	„	10. 9		11.40		8.48	
119.6	Gromnik	„	10.19		11.50		9. 2	
130.5	Tuchów	„	10.37		12.12		9.36	
140.8	Łowczówek-Pleśna	„	10.54		12.33		10. 3	
151.4	**Tarnów** (Rest.)	Przyj.	11.13		12 55		10.30	
		Odj.	11.57	1.10	2.24	1.39	—	11. 1
	Przemyśl	Przyj.	—	5.58	—	7.44	—	2.56
	Lwów	„	—	9. 7	—	11.25		5.20
	Kraków	„	2.28	—	5.10	—	—	
	Wiedeń	„	5.20	—	7.18	—	—	

Zniżenie cen jazdy.

A. Aby ułatwić zwiedzanie gór Tatrzańskich i węgierskich miejsc kąpielowych, położonych w Karpatach, wydawane będą począwszy od 1. Czerwca aż po koniec Września bilety jazdy tam i napowrót, ważne przez dni 45 po znacznie zniżonych cenach.

Do	Cena jazdy z Lwowa		Przemyśla		Tarnowa		Żegiestowa		Muszyny-Krynicy		Stanisławowa		Stryja	
	w klasie II.	III.	II.	III.	II.	III.	II.	III.	II.	III.	II.	III.	II.	III.
Poprad-Felka (Stary, Nowy i Dolny Schmeks)	21.60	13.68	16.84	11.20	13.38	8.90	9.26	6.14	8.86	5.88	22.68	15.10	18.90	12.58
Igló-Leutschau (Schwarzenberg)	—	—	—	—	12. 8	8. 4	7 96	5.28	7.56	5. 2	21.36	14.22	17.58	11.70
Tőke-Terebes (Rank-Herlein)	12.80	7.86	8. 4	5.38	—	—	—	—	—	—	13.88	9.26	10.10	6.74

B. Począwszy od 1. Maja aż po koniec Września wydawane będą **bilety okrążne (Rundreisebillets) ważne przez dni 45** na podróż z Krakowa albo przez Bogumin (Oderberg), Cieszyn (Teschen), Rutka, Rosenberg, Liptó-St. Miklos, Csorba, Lucsivna, Poprad-Felka, Igló, Koszyce (Kaschau), Preszów (Eperies), Orló, Muszynę-Krynicę, Żegiestów, Stary-Sącz, Tarnów, z powrotem do Krakowa, albo też w odwrotnym kierunku, po cenie 20 złr. 40 ct. za jazdę II. kl., a 12 złr. 80 ct. za jazdę III kl.

Cyfry w czarnych liniach oznaczają porę nocną od 6tej godziny wieczór do 6tej godziny rano.
Podane godziny stosują się do południka peszteńskiego.

Wiedeń w Maju 1883.

Od Dyrekcyi

Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej jako prowadzącej ruch na c. k. kolei państwowej Tarnowsko-Leluchowskiej.

Z drukarni Wł Łozińskiego ul Czarneckiego l. 12 dom Wernera. Papier z c. k. uprzyw. fabryki